

ఆంధ్రప్రదీప బుట్ట

సాయి బుహ్నామందం గోర్త

కౌముది
విశ నుంగిణ్లు సాహిత్య వాచ్యాల
www.koumudi.net

ప్రమారణ సంఖ్య: 21

అనంద్

సెలసెలా నవ్వుల విండు

షైగు కారమంటి...

భారతదేశ రాజధానిలో ఒకసాలి ఓ సాంస్కృతిక ఉత్సవం జరుగుతోంది. ఉత్సవంలో దేశంలోని అన్ని రాష్ట్రాలూ పాల్గొన్నాయి. అక్కడ “మీరు - మీ సంస్కృతి” అనే ఎటీ (లిపబ్లిక్ డే పేరేడ్ లాంటిడే) పెట్టారు. . ఈ ఎటీలో ఎవరి సంస్కృతిని వారు ఎంతగా ప్రతిబింబిస్తే ఆ రాష్ట్రానికి అయిదు, మూడు, రెండు కోట్ల రూపాయాలు బహుమతులుగా ప్రకటించారు. ప్రతి సంస్కృతిలో ప్రముఖుల గొప్పతనాన్ని చాటుతూ ప్రదర్శన ఇవ్వాలి. సాంస్కృతిక ఎటీ అంటే తమిళనాడు, బెంగాలీలు,, ఒకళ్ళేమిటి దేశంలోని ప్రతి రాష్ట్రం వారు పాల్గొన్నారు. ఇందులో బెంగాల్ వాళ్ళు రఫీంద్రనాథ్ రాగోర్ని, సుబిహ్తుణ్ణు భారతిని తమిళవాళ్ళు, ఇలా ప్రతి రాష్ట్రం వారి వారి సంస్కృతిలో ప్రముఖ వ్యక్తుల్ని కొనియాడారు. ఈ ఎటీలో తమిళనాడు రాష్ట్రానికి మొదటి, బెంగాల్ రాష్ట్రానికి రెండవ, మహారాష్ట్రకి తృతీయ బహుమతులు లభించాయి. ఈ ఎటీలో ఆంధ్ర రాష్ట్రం తరపున ఒక్కరూ పాల్గొనకపోవడం ప్రతి తెలుగు వాడిని ఆశ్చర్యపరచడమే కాకుండా ఆంధ్రప్రభుత్వం మీద కోపం కూడా వచ్చింది.

తెలుగు వారిలో ఒక్క ప్రముఖ వ్యక్తి లేడా, ఇది సిగ్గుచేటు, తెలుగు వారి ఆత్మగొరవానికి తీరసి అవమానం అంటూ ప్రజలూ, ప్రతిపక్షాలూ ప్రభుత్వం మీద విరుదుకుపడ్డారు. ప్రభుత్వం రాష్ట్ర సంస్కృతిక విభాగాన్ని ప్రశ్నించి, వారు ఎందుకు పాల్గొనలేదో ఓ కమిటీ వేసారు.

కమిటీ లిఫోర్మ్ చూసాక ముఖ్యమంత్రి గారు ఓ ప్రకటన ఇచ్చారు. అది... “కేంద్ర ప్రభుత్వం చేపట్టిన మీరు - మీ సంస్కృతి కి ఒక్క తెలుగు వారు పాల్గొనలేదని, తెలుగువారి ఆత్మగొరవానికి దెబ్బ తగిలితే క్షమించాలి. మన రాష్ట్రం తరపున ఒక్క ఎంటీ లేదన్నిధి వాస్తవమే...కానీ తెలుగు వారు అంతగా చింతించనవసరం లేదు. ఎందుకంటే తాగోర్, సుబ్రహ్మణ్య భారతి, శివాజీ వేషధారణ చేసి బహుమతులు గెల్లుకొన్న వ్యక్తులు తెలుగు వారేనని గర్వంగా చెబుతున్నాను....”

ప్రేమ : ఆర్ట్ ఆఫ్ లాపింగ్

పెళ్ళి : పార్ట్ ఆఫ్ లివింగ్

విడాకులు: అప్పార్ట్ ఇన్ లివింగ్ అండ్ లాపింగ్

ముందు త్వరితముకు

జాన్ హెచ్చి అనే ఆయన మొట్ట మొదటి నోబుల్ శాంతి గ్రహిత. అప్పటివరకూ - ఆయన పేరు ఎవరికీ అంతగా తెలిదు. ఎవరికీ తెలియని ఊరూ పేరు లేని వారికి నోబుల్ ప్రైజ్ ఇచ్ఛారని అందరూ ఆశ్చర్యపాయారు. ఆరాతిస్నేష్ జీన్ హెచ్చి ఎవరోకాదు, ప్రపంచ ప్రభూతి చెందిన రెడ్ క్రాన్ సంస్థ సంస్థాపకుడు. ఆయన్ని ఓ ఇంటర్వ్యూలో ప్రత్యేంచారు..

“అందరికీ రెడ్ క్రాన్ గురించి తెలుసుకానీ, మీ గురించి అంతగా తెలియదు..”

“అవును తెలియకపోవడమే మంచిది. ఎందుకంటే ఏ వ్యక్తి సంస్థ కంటే ఎక్కువ ప్రచారం పొందితే సంస్థ ఉద్దేశ్యం పతనావస్థకి చేరుకున్నట్లే.. సంస్థ ముందుండాలి..వ్యక్కులు వెనక ఉండాలి. అలా ఉంటేనే సంస్థలు పదికాలాల పొట్టు నిలబడతాయి. ఈ నోబుల్ శాంతి బహుమతి నాదికాదు. ఈ సంస్థది..” అని అన్నాడు జాన్ హెచ్చి. అందుకే రెడ్ క్రాన్ లాంటి సంస్థలు పదికాలాల పొట్టు నిలుస్తాయి.

ఇచ్చి ప్రకటనలు

మీరు నిరక్షరాస్యులా?

తెలుగు చదవడం, వ్యాయడం రాదా?

అయితే ఈ క్రింద చిరునామాని సంప్రదించండి.

ఆఖరి

కోరి

సుబ్బారావుకి రోడ్డు ప్రమాదం జలిగి చావు బతుకుల మధ్య కొట్టుకుంటున్నాడు. డాక్టరు ఇహా లాభంలేదని మహా బ్రతికితే ఇంకో వారం అని చెప్పాడు. సుబ్బారావు కి ఓ రోజు స్థిరానికి వచ్చింది. పక్కనే ఉన్న భార్యతో - “సుశీ! నే మరణించాకా నువ్వు పక్కాఫీభాలో అప్పారావుని పెళ్ళి చేసుకోవాలి.“

“అవేం మాటలండీ! మీరు లేని జీవితాన్ని ఊహించుకోలేను...మీ స్థానంలో ఇంకో మగాణి, అందునా అప్పారావు లాంటి వ్యక్తిని ఊహించుకోలేను...“ వెక్కి వెక్కి విడ్చింది సుశీల.

“అలాకాదు..సుశీ...ఇది నా ఆఖరి కోరిక - నువ్వు అప్పారావునే పెళ్ళి చేసుకుంటానని మాటివ్వాలి.“ ప్రాథేయ పడ్డాడు

“పెళ్ళి చేసుకుంటాను సరే... అప్పారావుని మాత్రం తాదు...అయినా అప్పారావునే ఎందుకు చేసుకోవాలి?“

“ఎందుకంటే - అప్పారావు మన ఇల్లు అమ్మకంలో నన్ను మోసం చేసాడు..“ ఆఖరిసారిగా రక్కన జవాబిచ్చాడు సుబ్బారావు.

అంగాయి

జయ: మా ఆయన గోళ్ళు కొరికే అలవాటు మానిపించలేక చస్తున్నాను.

విజయ: మావారికీ ఆ పాడు అలవాటుంది. పెళ్ళయ్యాక ఒక్క రోజులో మానిపించేసా?

జయ: అదెలా సాధ్యం?

విజయ: ఏముంది, ముందు పట్టు నాలుగు ఊడ గొట్టు!

ప్రచ్ఛిం

సినిమా సంగీత ప్రపంచంలో సాలూలి రాజేశ్వర రావుగాలిది ప్రత్యేక స్థానం ! ఆయన ఏ పాటకైనా బాణీలు కట్టడంలో చాలా శ్రద్ధ తీసుకునేవారు. ఓ సాలి వాహినీ స్వ్యాండియోలో ఓ సినిమా పాటకి బాణీలు కడుతున్నారు. దర్శకుడుకి సాలూలి వాలి బాణీలు నష్టడంలేదు. ఏవరికి ఎలాగో నచ్చి ఓ బాణీ సరేనన్నారు. ఇంతలో సదరు నిర్మాత గారు వచ్చి ఇంతకు ముందు ఖాయం చేసిన బాణీ బాగోలేదని ఇంకోటి చూడమన్నారు. సరే సాలూలి వారు ఇంకో బాణీ కట్టారు. నిర్మాత గాలికి నచ్చింది. ఇంతలో ఓ మహానటుడు వచ్చాడు. ఇంతకుముందు కట్టిన బాణీలు అన్న చెత్తగా ఉన్నాయి. ఇంకోటి కట్టమన్నారు. ఈ స్వరం బాగోలేదు, పల్లవి ఇలా పెట్టండి.. చరణం ఇలా ఉండాలి అంటూ ఎవరికితోచినట్లు వారు ఉచిత సలహాలు పారేస్తున్నారు.

అప్పటికే మధ్యాన్నం నాలుగు డాటింది. ఉదయం ఎనిమిదింటికి మొదలెట్టిన రికార్డింగ్ సాయంత్రం నాలుగైనా కాలేదు. రాజేశ్వర రావుగాలికి అసహానం పెలిగిపోయింది. ఇంతలో ఓ టీ అబ్బాయి టీ పట్టుకొచ్చాడు. రాజేశ్వరరావుగారు మహా మంట మీదన్నాడు. టీ అబ్బాయిని పిలిచి - “ఒరే నీకూడా ఏవైనా సలహాలు ఉంటే చెప్పు.. నాలుగవుతోంది. త్వరగా టూన్ కట్టి ఇంటికెళ్వాలి” ఇది విన్నాక నిర్మాత, దర్శకుడు, మహానటుడు నోరెత్తతే ఒట్టు.

అస్ట్రో డెబ్ ప్రైమ్

చిత్రం: రాస్కుల్ (టాగ్ లైను : ప్రేమకు కొలతలు లేవు)

దర్శకుడు: మణివృణు

హిరో: మెగా పవర్ స్టోర్

హిరోయిన్: ఉషా కొతాలి

విలన్ : వియాజీ పిండే

సంగీతం: రెపామాన్

కథ: రాఘవన్

గాయనీ గాయకులు: ఉభిత్ నారాయణ్ - శ్రేయఫోపల్ - సణుం నిగం

మాటలు - పాటలు: డబ్బింగ్ బాస్

స్టంట్స్: అంజుమణి

నృత్యాలు: ప్లారెన్ డిసాజా
ఫరా భాన్ (లవ్ కిక్ స్టైట్ కిక్ - సాంగ్)

స్నేషల్ ఎఫెక్ట్స్: సెలవు

నిర్మాతలు: ఎం ఎన్ రాజు - వీరా రెడ్డి.

ఈ సెప్టెంబర్ ఈ స్టార్స్ చౌయ

అస్ట్రో సెప్టెంబర్

అనందో

ప్రమ్మ

- సాయి ప్రమ్మండం గో

సెలవైలా నీళ్లుల వాటుందు

కేడు ...

దాదాపు ఇరవై సంవత్సరాల క్రితం మాట.

ఈ మధ్యనే కాలం చేసిన ప్రముఖ హస్య రచయిత డి వి నరసరాజు గారు భిమవరంలో ఓ సభలో ప్రసంగిస్తుండగా, పూర్వపు సినిమాలకీ, నేటి సినిమాలకీ తేడా చెప్పమని అడిగారు. “పూర్వం సినిమాలలో ఏదైనా విషయాన్ని వివరించాలంటే దర్శకుడు చాలా కష్టపడేవారు. ఇప్పటి దర్శకులకి ఆలోచించడం అనే కష్టం లేదు. కష్టమంతా చూసే వాళ్ళకే ! ఉదాహరణకి పెళ్ళి అయినతరువాత హీరోయిన్ గర్భవతి అని చూపించాలంటే, రాత్రి దీపం ఆర్థి తెల్లారేకా ఆమె వాంతి చేసుకునేట్లా చూపిస్తే అందరికీ సులభంగా అర్థం అవుతుందనుకొనేలా తీసేవారు. ఇప్పటి దర్శకులకి అంత కష్టం ఏమీ లేదు. - ఆలోచించాల్సిన అవసరం అంతకంటే లేదు ఎందుకంటే దీపం ఆర్ధడాలు, వాంతుల అవసరంలేకుండా తొలిరాత్రి చీకటి సీనులే ఓపెన్‌గా వెలుగులో చూపిస్తున్నారు. ఇంతకంటే పెద్ద తేడా ఏమీ లేదు “ అని తనదైన శైలిలో చెప్పారు. ఇప్పటి సినిమాలు చూస్తే నరసరాజు గాలి మాటల్లో నిజం అందరికీ తెలుసు.

విజిటింగ్

కార్డ్

ఈ తెలుగుభాషంలే అభిమానం ఉన్న ఈ వీరాభిమాని విజిటింగ్ కార్డ్ తెలుగులో అచ్చు వేయించుకోవడానికి వెళ్లాడు. కార్డ్ అంతా తెలుగులోనే ఉండాలని - ఆయనకి రెండు ఫోన్ లున్నాయని మొదట సెల్లు నంబరు వేసి, దానిక్రింద ఇంటి నంబరు వేయమని ముద్రణాధికారికి చెప్పి మరీ వెళ్లాడు. ఆ వీరాభిమాని తెలుగుభాషాబిమానం చూసి ముద్రణాధికారి ముచ్చుటపడి, కాస్త ఉత్సాహంగా ఈ క్రింది విధంగా కార్డ్ వేసాడు.

వేటూలి వేంకటేశం

తెలుగు అధ్యాపకులు

మొదటి సెల్లు: 23252566 రెండో ఇల్లు: 25322706

విభ్రమ ప్రకాశ్

బట్టలుతకమని మీ భార్తని చంపకండి.

LG వారి సహాయం తీసుకోండి.

మీ దంతాలు మీ చేత్తో పీకోకండి.

క్లోస్‌డాచున్ టూర్ పేప్సు వాడండి.

కారీ

వైద్యం

పంటినెప్పి బాధతో ఉన్న ఓ విసినాలి పేషంటు ఊశోళ్ళు ఉన్న ఫేమన్ దంత
వైద్యుత్తి సంప్రదించాడు.

పేషంటు: భరించలేని పంటి నొప్పిగా ఉంది.

దంత వైద్యుడు: నో ల్రోబ్బం ! రెండు నిమిషాల్లో పన్ను ఫీకేస్తాను.

పేషంటు: పన్ను పీకడానికి ఎంతవుట్టి?

దంత వైద్యుడు: ఒకపన్నుకైతే మూడు వేలు, రెండు పళ్ళుయితే
అయుదువేలు

పేషంటు: ఏమిటి? రెండు నిమిషాల పనికి మూడు వేలా?

దంత వైద్యుడు: మీకు కావాలంటే తాపీగా ఓ రెండు గంటలసేపు పన్ను
పీక గలను.

నీడి

కష్టం?

ఓ క్లాసులో టీచర్ పారం చెబుతోంది. ఓ తుంటలి విద్యార్థి పారం వినకుండా అటూ
ఇటూ

దిక్కులు చూస్తున్నాడు. టీచర్కి సహానం నశించింది.

టీచర్: నీకస్సల శ్రద్ధ లేదు. నీ చెవులకి వినికిడి కష్టంగా ఉందా?

విద్యార్థి: లేదు టీచర్ ! వినికిడి కష్టం కాదు...వినడమే కష్టంగా ఉంది.

పెళ్ళాం: మీకు నాలో ఏది నచ్చుతుంది? నా అందమైన ఫేసా? నా తెలివితేటలా?

మొగుడు: రెండూ కాదు...నీ లోని సెన్ట్ ఆఫ్ పూర్ణమర్

ఆడవారి మాటలకీ అర్థాలే వేరులే అన్నాడు ఓ మహికవి..

పెళ్ళి అయ్యాక అనుభవంలో ఆ అర్థాలు స్వప్పంగా తెలుస్తాయి.

మచ్చక్కి కొన్ని..

భార్త: అవును

అసలు అర్థం: కాదు

.భార్త: కాదు

అసలు అర్థం: (ఖచ్చితంగా) కాదు

భార్త: మీ ఇష్టం

అసలు అర్థం: నాకిష్టంలేదు.. అర్థంకావడంలే!

భార్త: మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు చేసుకోండి

అసలు అర్థం: వద్దు. తేడా వేస్తే ..తెలుసుగా

భార్త: పండిక్కి పిల్లలకి బట్టలు కొనాలి

అసలు అర్థం: అదే చేత్తో నాకో పట్ట చీర, జత రవ్వల గాజులు

భార్త: నే చేసిన కొత్త వంటలు బాగున్నాయా?

అసలు అర్థం: బాగోలేకపోతే అలవాటు చేసుకు చావండి.

భార్త: నేనేమీ అరవడంలేదు.

అసలు అర్థం: అరుస్తున్న అర్థంకావడంలేదా?

భార్త: పిల్లాడు లేచినట్లున్నాడు.

అసలు అర్థం: లేచి వెళ్ళి వాడి డయాపర్ మాచి రండి.

భార్త: నేను లావెక్కానా?

అసలు అర్థం: నేను అందగా ఉన్నానని చెప్పండి. లేకపోతే...

భార్త: మీకు నేనంటే సిజంగా ప్రేమా?

అసలు అర్థం: బిల్లు భాలీగా మీకు చెప్పుకుండా శాపింగ్ చేసా. !

భార్త: చెప్పేది కాస్త వింటారా?

అసలు అర్థం: మీ పని అయినట్లే...

భార్త: ఇష్టుడే క్షణంలో రెడీ అయ్యా వస్తా!

అసలు అర్థం: హోపిగా ఏంత సంపూర్ణ రామాయణం సినిమా ఆన్ చేసుకోండి.

భార్త: మీలీ మధ్య నన్ను ఎంతగానో అర్థం చేసుకుంటున్నారు.

అసలు అర్థం: చెప్పి నట్లు చేసి తగలడండి.

భార్త: మీ అమ్మగార్లు ఈ శనివారం తీసుకురండి. ఓ రెండు రోజులుంటారు.

అసలు అర్థం: వచ్చేనెల మా అమ్మా నాన్న వచ్చి రెండు నెలలు ఉంటారు.

భార్త: నాకు వంటీ బాగోలేదు. మీ మేనల్లుడి పెళ్ళకి మీరెళ్ళిరండి.

అసలు అర్థం: అంతబాగానే ఉంది. నాకే రావడం ఇష్టం లేదు..
అర్థంకావడంలా?

భార్త: పక్కింటి వాళ్ళు సినిమాకి వెళ్ళారట

అసలు అర్థం: సినిమాకి వెళదాం... ఓ ముద్దు ముచ్చట అస్సలు లేవు.

ఇదే ఊసు కంపిన్స్ చేస్తాం

నచ్చే సు ట్ర్యూమండి రండి.

అనంద్

- సాయ ప్రమ్మం గో

సరిగే మనక్కుయు ...

ఓ సాలి ఓ తెలుగు వ్యక్తికి, కన్నడిగుసికి, తమిళ తంబికి వాలిలో ఎవరు గొప్ప అన్న సంశయం వచ్చింది. ఎవరికివారు మేం గొప్ప అంటే మేం గొప్ప అని అరుచుకున్నారు. అలాక్కాదు, మనం ముగ్గురూ ఓ పోటీ పెట్టుకొని అందులో ఎవరు నెగ్గితే వారు గొప్ప అని తేల్చేసుకుందాం, అని ఒక అంగీకారాని కొచ్చారు. దగ్గరలో ఉన్న ఒక కోతిని ఏదైనా ఒక జోకు చెప్పి నవ్వించాలి, వెంటనే ఇంకో విషయం చెప్పి ఏడిపించాలి, ఆఖిరుగా ఒక విషయం చెప్పి అక్కడనుండి ఆ కోతి పరిగెత్తి పాలిపోయేలా చేయాలి. అందరూ పందేసికి సరే నన్నారు. మొదట కన్నడిగుడు ఆ కోతి చెవిలో ఓ జోకు చెప్పాడు. కోతి నవ్వలేదు తమిళ తంబి కూడా చెవిలో జోకు చెప్పినా నవ్వలేదు. తెలుగువాడి వంతు వచ్చింది. కోతి చెవిలో ఒకటే మాట అన్నాడు. అంతే కోతి పగలబడి నవ్వడం మొదలు బెట్టింది. మొదటి పండం సరే, రెండోబి. కన్నడిగుడు కోతి చెవిలో ఓ సీలియన్ కథ

చెప్పొడు. కోతి ఉలుకూ పలుకూ లేదు. తమిళ తంబి ప్రయత్నం కూడా వ్యధా అయ్యింది. తెలుగువాడు వెళ్ళి ఆ కోతి చెవిలో ఒక వాక్కం చెప్పొడమే తడవు కోతి గుర్రుగా కోపంతో చూసింది. ఇహ - ఆఖరి పందెం. ఈ ఆఖరి దాంట్లో కూడా కన్నడిగుడికీ, తమిళ తంబికి పరాజయం తప్పలేదు. తెలుగు వాడు వెళ్ళి ఒకటే చెప్పొడు. ఇంకా వాక్కం పూర్తి కాకుండానే అక్కడనుండి కోతి పరుగు పరుగున వెళ్ళిపోయింది. నువ్వే గోప్త, మేం ఈ పందెంలో ఓడిపోయామంటూ కన్నడిగుడు తమిళ తంబి ఒప్పుకున్నారు. కానీ వారికి తెలుగువాడు మూడు పందేలు ఎలా నెగ్గేడో తెలుసుకోవాలనిపించింది. చెప్పమని ప్రాథేయపడ్డారు. తెలుగువాడు చెప్పొడం ప్రారంభించాడు.

“ఓ అదా! మొదటి పందెం కోతిని నవ్వించడం కదా? ఏముంది.? తెలుగువాళ్ళందరూ కలసిగట్టుగా ఉన్నారని చెవిలో చెప్పాను. అంతే ఆ కోతి పగలబడి నవ్వింది.“

ఇహ రెండో పందెం - కోతికి కోపం రప్పించడం - పదేళ్ళ క్రిందట పైశాచాబాదులో గజం రూపాయికొన్న స్థలం ఇప్పొడు గజం ఇరవై లక్షలకి అమ్మ లాభం పాందానని చెప్పాను. అసూయతో గుర్రుగా చూసింది అని చెప్పొడు.

“ఈ రెండు సరే ఆ కోతిని ఇక్కడ నుండి ఎలా పాలిపోయేలా చేయ గలిగావు? అని కన్నడిగుడు, తమిళ తంబి అడిగారు.

“ఓ అదా ! ఏముంది. ఆ కోతిని హీరోగా బెట్టి తెలుగు సినిమా తెస్తాను అని చెప్పాను. వెంటనే హీరోయిన్ కోసం ముంబయ్ పరిగెత్తింది“ అని విజయగర్వంతో చెప్పొడు.

డేటింగ్

డైటింగ్

డేటింగ్ - ఒకే రోజులో తక్కువ ప్రేమ ఎక్కువ ఫలితం

డైటింగ్ - చాలారోజులు ఎక్కువ శ్రమ అతి తక్కువ ఫలితం

రెండింట్లోనూ తప్పనిది పరి 'శ్రమ'

పూ

మః

అప్పారావుకి వారిజకి పెళ్ళి అయ్యి పాతికేళ్ళయ్యింది. వెడ్డింగ్ యానివర్సిలికి బహుమతి ఏం కావాలంటూ శీమతిని అడిగాడు.

"వజ్ఞాల నెక్కసా?"

"నాకేం వద్దు? "

"పోనీ నీ పేర హైదాబాదులో ఎపొర్ట్మెంటా? "

"అదీ వద్దు. "

"మరేం కావాలి? " గట్టిగా అడిగాడు అప్పారావు.

"నాకు మీనుండి విడాకులు కావాలి?"

ఖంగుతిన్నాడు అపారావు. ఒక్కసారి తేరుకొని..

"సాలీ డియర్! అంత ఖర్చు నేను భరించలేను. ఇంకేదైనా కోరుకో!"

అణ్ణ

ఉపయం

ప్రముఖ కవి స్వల్పియ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ ఎవరిన లెక్కజేసేవారు కాదు. ఏదైనా కుండ బద్దలు కొట్టినట్లు చేపేవారు. ఓ సారి ఒకాయన వచన కవిత్వం రాశాడు. పుస్తకం అచ్చు వేయించుంకుండామని అనుకున్నాడు. విశ్వనాథ వారు పీటిక రాస్తే బాగుంటుంది, అదీకాక - ఆయన పీటిక రాస్తే తన పుస్తకానికి కాస్త గిరాకి పెరుగుతుంది కదా అని ఆలోచించి విశ్వనాథ వారిని సంప్రదించాడు. విశ్వనాథ వారు సరే మీ కవిత్వం ఇవ్వండి చదివి ముందుమాట రాస్తానన్నారు. వారం తరువాత - విశ్వనాథవారు ముందుమాట రాసిచ్చారు. అందులో కవిగారి కవిత్వం గురించి ఒక్క వాక్యం లేదు. ఏ కవిత గురించే ప్రస్తావన లేదు సరికదా, రామాయణ మహాకావ్యం యొక్క విశిష్టత గురించి రెండు పేజీలు రాసిచ్చారు. కవిగారికి ఒళ్ళు మండిషయింది. విశ్వనాథవారిమీద గయ్యామని లేచాడు. మీ ముందుమాటలో నా కవిత్వం గురించి రాస్తారనుకుంటే రామాయణ విశిష్టత గురించి రాసేరేమిటి అని నిలదీసాడు. పారకులు ఈ పుస్తకం చదివితే మొత్తం పుస్తకంలో ఏదో ఒక విషయం ఉండాలి కదా? ముందు మాటలోనేనైనా కనీసం విషయం చేరిస్తే పుస్తకం అమ్ముడుపోతుంది కదా అని అలా రాశాను అని సమాధానం చెప్పారు. విశ్వనాథ వారి చురక కవిగారికి బాగానే అంటి మెల్లగా అక్కడనుండి జారుకున్నారు.

అర్థాలు రేఖలు

కీతం నెల ఆడవాలి మాటలకు అర్థాలు పీకానని నా వీకనాక్కేంత పనిజేసారు . వాళ్ళ కోపాన్ని ఉపశమింపజేయడానికి మగవాలి మాటలకి అర్థాలు (ఉన్నా) లేవని తప్పించుకున్నా... మగ మిత్రులలోనం ఈ ముక్కాయింపు.

భర్త : అవును

అసలు అర్థం: నిన్న కాదనే ధైర్యం లేదు

భర్త : కాదు

అసలు అర్థం: నువ్వు కాదన్నాక నే అవునంటే బతగ్గలనా?

భర్త : నీ ఇష్టం

అసలు అర్థం: నా ఇష్టం ఇంకోటి త్వరలో చెబుతా

భర్త : నీ ఇష్టమే నా ఇష్టం

అసలు అర్థం: నే కాదన్నా నువ్వు వినవన్న సంగతి తెలుసు

భర్త : ఈ సాలి బోన్స్ మరి తగ్గించారు.

అసలు అర్థం: పండగకి పిల్లలకి బట్టలు కట్ ! నీకు చీర తప్పదన్న విషయం తెలుసు

భర్త : ఇవాళ ఆఫీసులో లంచ్ పార్టీ ఉంది.

అసలు అర్థం: రోజుా నీ వంట తినలేక చస్తున్నా!

భర్త : మెల్లిగానే చెబుతునాకదా?

అసలు అర్థం: అరిచినా నీ బుర్రకెక్కడన్న విషయం నాకు తెలుసు

భర్త : పిల్లాడు లేచినట్లున్నాడు. నుప్పేందుకులే నేనున్నాగా!

అసలు అర్థం: రాణీవారు మంచం దిగరన్న విషయం తెలుసు !

ఎలాగూ నా నెత్తిమీదే పడుతుందని తెలుసు

భర్త : నిన్న తప్ప ఎంకెవలిని ప్రేమిస్తాను చెప్పు?

అసలు అర్థం: తప్పనిస్తై ప్రేమిస్తున్నాను. - అవకాశం వేస్తే...

భర్త : నువ్వు మధ్య ఎంతగానో నన్న అర్థం చేసుకుంటున్నావు

అసలు అర్థం: నేను మందు ఎక్కువ కొట్టినా నోరెత్తడం లేదని

గుర్తించాను.

భర్త : మా అమ్మ ఈ శనివారం వస్తుంది. . ఓ రెండు రోజులుండి

వెళుతుంది. ఖర్చులు పెరిగాయన్న విషయం నాకు గుర్తుంది.

అసలు అర్థం: మీ అమ్మానాన్న నెలలు తిప్పవేసినా మనకసలు ఖ్వార్

శూన్యం ! ప్రేమకి ఖర్చు రాయలేం కదా?

భర్త : ఇంటి చాకిలీ చేసి చేసి నీ ఆరోగ్యం

పాడయిషణోంది.

నాకు ఎలాగూ తప్పదు. మా మేనల్లుడి పెళ్ళికి ఉదయం
వెళ్ళి రాత్రికొచ్చేస్తాలే!

అసలు అర్థం: నే రమ్మంటే యుద్ధం తప్పదని తెలుసు. నే వెళ్ళిస్తే మా
వాళ్ళ ముందు కాస్త పరువైనా దక్కుతుంది.

భర్త : రామారావు వాళ్ళావిడ చాలా మంచి కుక్క ట!

బాంక్ లో పనిజేసే ఆవిడకంత టైమెక్కడిదో?

అసలు అర్థం: ఉద్యోగం చెయ్యమని పోరకపోయినా నా మొహన పచ్చడి
మెతుకులేనా?

భర్త : నీ కోసం ప్రత్యేకంగా ఈ రవ్వల నెక్కేసు కొన్నాను.

అసలు అర్థం: స్థాకుల్లో మన పెట్టుబడి గంగార్వం చేసాను.

ఆంకారి నృంగు అర్థయనేరుచేకి వారిచ్చిన టోముకు ఇంకా

క్లాయిఫెదు.

నచ్చేసు రండి.

అనందో

- సాయి ప్రమ్మండం గో

ట్రస్టం రేపు...

ఒకసారి ఢిల్లీ నగరంలో సముద్ర జలవ్యాపాల ప్రదర్శన జరుగుతోంది. అందులో రకరకాల జల వ్యాపాలు, అరుదైన చేపల్ని రొయ్యాల్ని, తాబేళ్ళనీ దేశం నలుమూలల నుండి అనేకమంది ప్రదర్శనకి తెచ్చారు. ఒకాయన మాత్రం ఓ పది సీసాల్లో రకరకాల పీతల్ని ప్రదర్శించాడు. అ పీతలు ఎగిలిపోకుండా ప్రతి సీసాకి మూత పెట్టి ఉంచాడు. కానీ ఒక్కటి మాత్రం మూత లేకుండా ఉంది. ఇది చూసి ఒక సందర్భకుడు అయిన్న అడిగాడు. అదేమిటి అన్ని సీసాలకి మూత పెట్టి ఈ సీసాకి మాత్రం మూత పెట్టులేదెందుకని అడిగాడు. దానికాయన సమాధానంగా - “ఈ మూత పెట్టిన సీసాలో పీతలు కొన్ని తమిళనాడు నుంచి, కొన్ని కేరళనుండి, ఇలా ప్రతి రాష్ట్రం నుండి తెప్పించాం. ఈ పీతలు ఎగలి వణకుండా మూతలు పెట్టాం. ఆ మూతలేని సీసాలో పీతలు అంధా నుండి వచ్చిన తెలుగు

పీతలు. వాటికి మూత అవసరం లేదు. ఎందుకంటే ఒకటి పైతెగిలితే రెండో పీత వెనక్కి లాగుతుంది.“ అని నవ్వుతూ చెప్పాడు.

ఉస్తు

కొన్ని

కొన్ని ప్రతికల్లో అచ్చు తప్పులు చూస్తూ ఉంటాం. కొన్ని చూస్తే అసలు అర్థం ఏయి మరీ విపరీత అర్థాలు కనిపిస్తాయి. కొన్ని హస్కం పుట్టిస్తాయి. మచ్చుకకు కొన్ని.

“రామారావు గాలి చేతబడి ప్రారంభించ బడింది. “. కానీ అసలు రాయ దల్చుకున్నది, “రామారావు గాలి చేత బడి ప్రారంభించ బడింది“ అని. . చేత కీ బడికి మర్చ ఖాళీ కంపోజిరుగారు తినేశారు..

అలాగే “ఎయిట్ సుబ్బారావు గాలి అవేదన“ అని వచ్చింది.

కానీ అసలు వార్త - “ఎయిట్ పై సుబ్బారావు గాలి అవేదన“ .

ఇది కూడా కంపోజిర్ గాలి చేతి చలవే!

పెళ్ళం

కావా !

ఒక అతి తెలివి గుడుగ్గాయి పెళ్ళి చేసుకుండామని పేపర్లో పెళ్ళి ప్రకటన ఇవ్వాలనుకున్నాడు. అందరూ వధువు కావాలి అంటూ ప్రకటనలు ఇవ్వడం చూసి విసిగి కాస్త వెరైటీ గా ఉంటుందని “పెళ్ళం కావాలి“ అని ప్రకటన ఇచ్చాడు. అంతే మర్చుడు వేలకొద్దీ ఉత్తరాలు వచ్చి పడ్డాయి. అన్నిటి సారాంశం ఒకటే “ఆలస్కం చేయకుండా వచ్చి మా ఆవిడని తీసుకెళ్ళవచ్చు!“ అని.

అణ్ణ

ఉపయం

పైదాబాదు నగరం నడిబొడ్డున పెద్ద ఏక్కిడెంట్ జలిగింది. ట్రాఫిక్ స్థంభించిపోయింది. అసలేరంజలిగిందో, ఎంతమంది చనిపోయారో చూద్దామని చాలా మంది జనం మూగారు. ఈ వార్త అందరికంటే ముందుగా ప్రసారం చేయాలని ఓ టీవీ జర్రులిస్టు ఉత్సాహం పడ్డాడు. జనాన్ని తోసుకుంటూ వెళ్లేకపోయాడు. చివరికి ఓ అయిడియా వేసి “తప్పుకోండి తప్పుకోండి నేను చని పోయన వాళ్ళు అబ్బాయినంటూ” దొంగ ఏడుపు నటించాడు. జనం మెల్లగా తప్పుకొని దారిచ్చారు. తీరా చూస్తే కారుకింది ఓ గాడిద చచ్చి పడి ఉంది.

సం

గీతం

వనజకి సంగీతం పిచ్చి. ప్రతీరోజూ హార్టున్ పెట్టేముందు తూర్పుని సాధన చేసేది. ఓ రోజు హార్టున్ పెట్టేలు లిపేరు చేసే అతను వనజ గాలింటి తలుపు కొట్టాడు, “మీ హార్టున్ పెట్టు బాగు చేయడానికి పిలిపించారు కదా! వచ్చాను!” అని.

“నేను హార్టున్ పెట్టే లిపేరుకని ఎవర్నీ పిలవలేదే, మా ఆయన కానీ పంపించారా? ”

“పంపింది మీ ఆయన కాదు, మీ పక్కింటి వాళ్ళు!” రక్కున జవాబోచ్చింది.

పళ్ళండే -

స్నేహితులతో రెస్టారెంట్ కి వెళ్ళి విందుచేయడంలాంటేది. మనకు కావల్సింది అర్థరు ఇచ్చినా పక్కవాడి ఫీటు చూసాక అది అర్థాలిస్తే బాగుండేది కదా అని అనిపిస్తుంది.

ఇచ్చి పుచ్చుకోవడం లాంటేది. భర్త ఇస్తాడు. భార్య పుచ్చుకుంటుంది.

ఈ బుడుగు వాళ్ళ అమ్మమ్మకి ఇలా ఉత్తరం రాశాడు. “అమ్మమ్మా! క్రితం నెల నే పుట్టిన రోజుకి తనీసం గ్రీటింగ్సు తూడా పంపలేకపోయనందుకు సాలీ! నేను సిగ్గు పడేలా చేయాలంటే వచ్చే వారం నా పుట్టిన రోజుకీ నువ్వు నే చేసినట్లుగానే చెయ్యా! - ఇట్లు నే మనవడు బుడుగు

ఊము నక్కలుకే లైండ్ నక్కలు లోస్తాలు. కాబ్బి...

నచేసు రండి.

అనందీ

- సాయ ప్రమ్యానందం గోర్తి

స్వర్గం - నరకం

ఒకాయన చనిపోయాక స్వర్గానికి వెళతాడు.

అక్కడ ఓ సంఘు సేవకుడు ఒక కురూపితో కనిపిస్తాడు. ఉండబట్టు లేక ఆ వ్యక్తి అక్కడున్న భట్టుడై అడుగుతాడు. “ఓ అదా, ఆ సంఘుసేవకుడు తన పెళ్ళాంని కొట్టేవాడు. అందుకే శిక్షగా కురూపితో కలసి ఉండాల్సి వస్తోందని..” చెబుతాడు భట్టుడు.

కొంచెం ముదుకెళ్ళాక ఆ వ్యక్తికి ప్రజలని దోచుకున్న ఓ రాజకీయ నాయకుడు అందమైన అమ్మాయిలతో కనిపిస్తాడు. అశ్వర్థంగా “ఇదేమిటి? నాకు తెలిసి ఈ రాజకీయనాయకుడు పరమ దుర్మార్గుడు. ప్రజల సామ్మా కాజేసాడు. ఇతనికీ ఈ సుఖాలా? “అని మరలా ప్రశ్నించాడు. మెల్లగా చెప్పాడు భట్టుడు.

“ఎమీ లేదు ఆ అందమైన అమ్మాయి తన జీవితంలో అనేక వాపాలు ఛేసింది. ఆమెకిదే పెద్ద శిక్ష..”

ప్రియుస్...

రాజారావు: ఏమిటి అలా దిగాలుగా ఉన్నారు? ఏమైనా సమస్త వచ్చిందా?

గోపాలం: ఏమీలేదు సమస్తంతా మా అవిడతోనే..

రాజారావు: ఏమయ్యిందేమిటి?

గోపాలం: ఏమీలేదు ఓ నలబై రోజులు మా అవిడ నాతో మాట్లాడనని శపథం చేసింది.

రాజారావు: అలాగా! హాయిగా పండగ చేసుకోిక మరి ఈ డిప్రపన్ మొహం ఏమిటి?

గోపాలం: డిప్రపన్ కాక, ఈ రోజే అభిరి రోజు...

కృష్ణ రామయిన ప్రశ్న

ఎగ్గిబిషన్ లో ఓ అందమైన అమ్మాయి దగ్గరకెళ్ళి వినయ్ వెళ్ళి,

“నాతో ఓ పదినిమిషాలు మాట్లాడగలరా? ” అంటూ అడిగాడు.

“ ఎందుకు? ” ప్రశ్నించిందా అందమైన అమ్మాయి.

“ ఏమీలేదు మా ఆవిడ తప్పి పోయింది. నేను ఎక్కుడ ఏ అమ్మాయితో మాట్లాడినా రక్కన ప్రత్యక్షం అవుతుంది, అందుకని.. ”

అణ

ఉపయం

ఓ రీగి ఆసుపత్రిలో జాయిన్ అవుడామని వెళుతున్నాడు. ఆసుపత్రి బయట తెల్లకోటు, మెడలో సైతస్థాపులతో ఓ ఇద్దరు డాక్టర్లు అక్కడ ఏదో వెతుకుతూ కనిపించారు.

“ఎమైనా షాగాట్టుకున్నారా? ” రీగి అ డాక్టర్లని ప్రశ్నించాడు.

“ ఇప్పుడే ఓ రాజకీయ నాయిఖుడికి హర్ష్ ట్రాన్స్పోర్ట్ చేస్తున్నాం. ఇక్కడెక్కడైనా ఓ పెద్ద రాయి దొరుకుతుందేమోనని.. చూస్తున్నాం“

షఃసు

రాంబాబు తన మేనేజరు దగ్గరకెళ్ళి “ బాస్ రేపు మా ఇంట్లో సున్నం కొట్టించాలి. చాల పని ఉందని మా ఆవిడ శలవు పెట్టమంది..కాబట్టి రేపు శలవు కావాలి. ”

“ నో ! శలవు ఇవ్వడం అస్తలు కుదరదు“ మేనేజరు

“థాంక్ బాస్! ఆనమ్మకంతోనే నేనూ ఉన్నాను.“ రాంబాబు ఉఱిపిల్లుకున్నాడు.

రేడా?

డాక్టర్: ఈ పేపంటు టెంపరేచరు తీసారా?

నర్సు: తీయలేదు., ఏం కనిపించడం లేదా?

అంచ్చం

.సుందరి భర్త రెండేళ్ళు కీతం వేయాడు. సుందరి తన భర్త తిథి రోజున ఓ అంజనం వేసే ఒకాయన్ని పిలిపించింది. అంజనం వేసే అతను సుందరి భర్త, సుబ్బారావు మాట వినిపిస్తానని చెప్పి.. సుబ్బారావుతో మాటలాడ వచ్చని .సుందరికి చెబుతాడు. అన్న ప్రకారం సుబ్బారావు కనిపించడు కానీ మాట మాత్రం వినిపిస్తుంది.

“ ఏమండీ ఎలా ఉన్నారండీ.. మీరు లేని లోటు అనుక్కణం కనిపిస్తోంది.. మీ కిష్టమని ఈ రోజు గుత్తి వంకాయ కూర వండాను. పెసరట్టు వేసాను.. వేళకి తిండి తింటున్నారా?

“ నువ్వేం దిగులు పడకు సుందరీ ఈ జన్మ హాయిగా ఉంది. ఉద్దోగం చెయ్యాలన్న బాధ లేదు. ఏ మాత్రం కష్ట పడకుండా కావలిసినంత తిండి తింటున్నాను. చేకూ చింతలు అస్తులు లేవు.. రోజుా లేవడం, తినడం పడుకోవడం..ఎంతో హాయిగా ఉందంటే నమ్ము..”

“ ఇంతకీ మీరు ఇక్కడున్నాలిప్పుడు..? ”

“ ఓ అదా... మన ఇంటి ముందు పాలం దగ్గర ఉన్నాను.”

“ అదేమిటి పాలం దగ్గర ఉన్నారా...నాకేమీ కనిపించలేదే ఎప్పుడూ..”

“ మన పాలం దగ్గరున్న గేద నేనే... ”

సుబ్బారావు ఇది చెప్పి అంతర్థానమయ్యాడు.

ఊర్మి నోర్మి .. రఘురామ కృష్ణ ద్వాళ్ళ ప్రార్థిస్తా

అనంద్

- సాయ ప్రమ్మండం గోర్తి

సింగ స్వర్పం

ఓసాలి ఒక వోలీసు పెద్దాయనకి రాప్టి పతి అవార్డు వచ్చింది. ఊరంతా ముచ్చటపడి వోలీసు పెద్దాయనకి సన్నాన సభ విర్మాటు చేసారు. ఆ సభకి హశోం మంత్రి గాలిని అధ్యక్షులుగా ఆహారానించారు. హశోం మంత్రి గాలికి ఒకటా రెండా సవాలక్ష వ్యవహరాలుంటాయి.. సాయంత్రం అరింటికి మొదలు కావల్సిన సభ విడైనా మొదలు కాలేదు. ప్రజలకి సహానం చుట్టింది. నిర్వాహకులకి చెమటలు పట్టాయి. సరే మంత్రి గారు రావడానికి అలస్తం అవుతుంది, ఈ లోగా వోలీసు పెద్దాయన్ని మాట్లాడమని అడిగారు. వోలీసు పెద్దాయన ఇచ్చిన అవకాశం వేష్టు చేసుకోకుండా మొదలుపెట్టాడు. “రాప్టిపతి పతకం నాది కాదు. మీది. ఎందుకంటే వోలీసు శాఖలో విజయవాడ రౌడీపేట స్టేప్స్ లో నా మొదటి ఉద్ఘోగం. రౌడీలని చూసి మొదట్లో హడలి చచ్చేవాడ్చి. ఒకసాలి ఒక గూండా ఒక స్ట్రైని నడిరోడ్డు మీద వివస్తని చేస్తుంటే జనం అందరూ సినిమా చూస్తున్నట్లు చూస్తున్నారు. ఆ గూండా రౌడీని ఎబిలించే ధైర్యం ఎవరికి లేకపాతే, నాలో ఏదో శక్తి ఆవహించి ఆ గుండాని అందరూ

ఆశ్చర్య పడేలా చితక బాధాను. ఆ లుచ్చాని కటకటాల వెనక వేసాను. - ఆ తరువాత నుండి నేను రోడీల పాలిట సింహా స్ఫ్యాం అవడం మీకందరికి తెలిసిందే..“ అంటూ యథార్థకీ సాంత డబ్బు మ్రోగిస్తుండగా హోం మినిష్టరు గారు యథాపకారం ఉంచనుగా రెండు గంటలు ఆలస్యంగా వచ్చారు. మినిష్టరు గారు పోలీసు పెద్దాయస్తి సత్కరించి నాలుగు మాటలు చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు. “మహజనులారా... ఈ పోలీసు పెద్దాయన మన తెలుగువాడు కావడం మనందరికి గర్వకారణం. ఈ సన్నాన సభలో మీకు తెలియని విషయం ఒకటి చెప్పాలి.. మన పోలీసు పెద్దాయన చాలా మంచి వ్యక్తి ఇటువంటి మంచి వ్యక్తి చేతలో మొట్టమొదటటిగా అరెస్టు అయ్యన వ్యక్తి నేనే నని సగర్వంగా చెప్పుకుంటున్నాను.....“

చిందా

“డాక్టర్! నాకు ఒళ్ళు పెలిగిపోతోంది. లావు తగ్గడానికి మందియ్యరా?“

“అయితే - ఉడిపి రెస్టోరంట్ కెళ్ళి మూడు పూటల తిను.. ఒళ్ళు అదే తగ్గుతుంది.“

“అదేమటి డాక్టర్ ! మూడు పూటలా తింటే ఒళ్ళు ఎలా తగ్గుతుంది.?“

“ఉడిపిలో ఓ సాలి తింటే తర్వాత పుడ్ పాయజింసిగయ్య..వారం రోజులు మంచం దిగవు... అప్పుడు వళ్ళు అదే తగ్గుతుంది...“

స్తుతికరణం...

2 చూపులు = 1 చిరునవ్వు

4 చిరునవ్వులు = 1 కలయిక

8 కలయికలు = 16 తౌగిలింతలు

32 తౌగిలింతలు = 1 తొందరపాటు

1 తొందరపాటు = 1 పెళ్ళి

1 పెళ్ళి = 2141816321111 సమస్తలు

2 చూపులు = (2141816321111 సమస్తలు \times 0 చిరునవ్వులు)

బ్రతుకు = న్యాన్యం

కృష్ణ స్తుతి

భర్త చిట్టబ్బాయి ఇల్లు వదిలి వెళిపణేతే, పక్కింటి పంకజంతో కలసి ఎశీసు స్నేహంకి వెళ్ళింది వనజ.. పాలీసు అఫీసర్ తప్పిపణయిన చిట్టబ్బాయి వివరాలు అడిగాడు. “చిట్టబ్బాయి అరడుగులు.ఎత్తు, నల్లటి సిగసిగ లాంటి జూట్లు, తెల్లసి తెలుపు, కండలు తిరిగిన శలీరం, నెమ్ముదస్తుడు, ప్రేమ మూర్తి...” అంటూ వివరాలిచ్చింది వనజ.

“ అదేమిటి.. మీ ఆయన అయిదడుగల నల్ల తుమ్మ మొద్దులా బక్కగా ఉంటాడు, ..నిన్నూ నీ పిల్లల్చీ రాచి రంపాన పెడతాడు కదా...మరి ఈ వివరాలూ ...” అంటూ బిత్తురపణయింది పక్కింటి పంకజం.

“ఓ అడా... అసల వివరాలు ఇస్తే ఈ ఎశీసులు ఎక్కడ వెతికి పట్టుకుంటారోనని...” చల్లగా చెప్పింది వనజ.

సీర్ చిత్రాయ

హీరోయిన్ పెదాలకి ఒక్కసారి లిప్ సైక్ వేస్తే చాలు..గోదావరిలో
మునిగినా పిసరంత కూడా రంగు షాదు.

హీరో హీరోయిన్ తాలుకు బంధు వనితలు రాత్రి పట్టు చీరలు కట్టుకొని
నలగకుండా మరీ పడుకుంటారు.

ప్రౌద్రాబాదులో ఏ ఇంటినుండి ఔనా బిర్లా మంబిర్ కనిపిస్తుంది.

ఎశ్లీసులు దొంగల్ని పట్టుకోవడానికి మొట్టమొదటి వెళ్ళేది నైట్ కలబీ!

కార్లు, సుమోలూ ఎప్పుడు ఎక్కడ గుద్దుకున్నా క్షణాల్లో మంటల్లో
తగలబడి ఎంతాయి.

కరాటీలో బ్లాక్ బెల్లున్న విలన్ సహాచరులు తమ ముందున్న సహాచరులు
చచ్చేలా తన్నులు తినేవరకూ ఎంతో సహానంతో కోతుల్లా గెంతుతూ,
హీరో గాలి చేత వరసలో వచ్చి మరీ దెబ్బలు తింటారు.

అరవైమందిని అవలీలగా చిత్కబాదే హీరో, ఒక్కసారి తగిలిన దెబ్బలకి
హీరోయిన్ మందు రాస్తే టాపు ఎగిరేలా అరుస్తాడు.

బాంబు పేలితే హీరో గాలి చోక్క చిరుగుతుంది తప్ప, ఒక్క బొట్టయినా
రక్తం రాదు.

గుర్తి ప్రయోగ - పరీక్ష గంభీర.

-
 1. అంతుచిక్కని ప్రశ్నలు
 2. చచ్చినా అర్థంకావు
 3. చిన్న ప్రశ్నకి కూడా తాటికాయంత జవాబురాయాలి
 4. ఎప్పుడూ ఒకే రిజిస్ట్రీ - ఫెయిల్

ప్రశ్నలు - ప్రస్తుతం గంభీర

-
 1. లెక్కకందని పాతాలు
 2. ఎంత అర్థం చేసుకుండా మనుకున్న మింగుడు పడవు.
 3. రోజింతా ఒళ్ళు పూశానం అయ్యేలా చదవినా బుర్ర కెక్కేది సూన్హం
 4. ఎప్పుడూ ఒకే లిజట్ - శిరోభారం వెరసి తలనొప్పి

ମୁଖ୍ୟ - ପର୍ମ୍ୟ ଗୋଟିଏ କାହା.

1. ఎప్పుడు రాస్తుందో ఎప్పుడు రాయదో పైవాడికి కూడా తెలియదు.
 2. ఎప్పుడు జేబులోంచి జారుకుంటుందో చెప్పలేం
 3. సమయానికిప్పుడూ రాసీ తగలడదు.
 4. ఎప్పుడూ ఒకే లిజెట్ - ఉంచుకోలేం వారేయలేం

శాస్త్రరి దీపు కాదు

ದೆಮುಕ್ಕಿ ಮರಿ ಮನ್ತ್ರ...

ఆనందో

ప్రముఖ

నెలనెల స్వచ్ఛల విండు

- సాయి ప్రముఖం గో

మేళా

ఓ సారి రోదశి యాత్ర ముగించుకొచ్చిన ఒక అమెరికన్ తన సాధించినదానికి గర్వపడుతూ పక్కనే ఉన్న ఒక రష్ణన్ శాస్త్రవేత్త వైపు తెలిగి, “నీకో విషయం తెలుసా? మా అమెరికన్ను మించిన మేళావులు ఈ ప్రపంచంలోనే ఉండరు. ఏదైనా కనుకోవాలంటే మా తరువాతే !” అని అన్నాడు గర్వంగా. “దానిదేముంది. ప్రపంచంలో మిగతా దేశాల్లో కూడా మేళావులు ఉన్నారు.” అన్నాడు రష్ణన్. అమెరికన్కి కోపం వచ్చినా తమాయించుకొని, “ నేను నీతో అంగీకరించను. ఉదాహరణకి, చంద్రుడి మీద గురుత్వాకర్షణ శక్తి ఉండదు. అక్కడ ఇంకు పైనుండి కిందకు ప్రవహించక పెన్న రాయదని తెలుసు కదా! మా అమెరికన్న కొన్ని వేల మిలియన్ల డాలర్లు ఖర్చుబెట్టి ఒక పెన్న కనుక్కున్నారు. అ పెన్న భూమీద

రాస్తుంది. చంద్రుడి మీద రాస్తుంది. ఇది నిజంగా ఒక విజ్ఞాన పరిశోధనా విజయం“ అని అన్నాడు.. “బిన్ అంతేనా, మేం మొదటి సాలి చంద్రుడిపై అడుగుపెట్టినపుడు అయిదు పేజీల ఒక ఉత్తరం రాశారు మా వాళ్ళు “ అని తేలిగ్గా తీసి పారేశాడు. “అదెలా సాధ్యం?“ అశ్వర్థపోయాడు అమెరికన్ .“ ఏముంది! పెన్నకి బదులు మేం పెన్నిల్ వాడాం“ రక్కన జవాబిచ్చాడు రష్టన్ !

కొప్ప

సుబ్బారావుకి సూటు కుట్టించుకోవాలని మనసేసింది. రేమండ్ ఓఎఫ్ కెళ్ళి గుడ్డ కొనుకొచ్చాడు. ఓ టైలర్ దగ్గరకెళ్ళి, సూటు కుట్టమని అడిగాడు. కొలతలు తీసుకున్న తరువాత , గుడ్డ చాలదని కుట్టడం కుదరదని చెప్పాడు టైలర్! సుబ్బారావు ఇంకో టైలర్ దగ్గరకి పట్టు కెళ్ళాడు. అతను కొలతలు తీసుకొని, సుబ్బారావుకి రెండురోజుల తర్వాత సూటు కుట్టి ఇచ్చాడు. అ మర్కుడు సుబ్బారావు సూటు ధరించి మొదటి టైలర్ దగ్గరకెళ్ళి, “ నువ్వు గుడ్డ చాలదన్నావు చూసావా, పక్క వీధిలో టైలర్ ఎంత బాగా కుట్టాడో ! “ అని గొప్పగా చెప్పాడు. “ ఓ అదా! పక్క వీధిలో టైలర్కి ఒక్కడే అబ్బాయి, నాకు ఇద్దరు.. !“ చల్లగా చెప్పాడు టైలర్.

చోస్తి...

ఇండియా బంగాల్‌దేశ్ క్రికెట్ మాచ్ జరుగుతోంది. బంగాల్‌దేశ్ వాళ్ళు అతి కష్టం ఏద రెండు రన్ల తేడాతో నెగ్గారు. మొత్తం సీరీసు 5-0 స్కోరుతో ఇండియాని ఇంటికి పంపారు.

ఇండియన్ క్రికెట్ బోర్డ్ ఇది చూసి మండిపడింది. అసలు మనవాళ్ళు ఇంత దారుణంగా ఫెయిల్ అవ్వడానికి కారణం కనుక్కొమని ఒక కమిటీ వేసారు. కమిటీ అన్ని మాచ్లూ మరో సారి టీవిలో లోప చూసి, ప్రతీ మాచ్ లోనూ ఒక్కడే బాట్లు మెన్ ఆడుతున్నాడు. మిగతా అందరూ విఫలం అవుతున్నారు అని తేల్చారు. అందరూ బాగా ఆడేలా ఎలా చెయ్యడం అని క్రికెట్ బోర్డ్ ఒక నిపుణుల కమిటీ వేసింది. కమిటీసలహ ప్రకారం టీంకి ఒక ఫీల్డింగ్ కోచ్ , ఒక బాటింగ్ కోచ్, ఒక బోలింగ్ కోచ్ ఇలా ఒక్క విభాగానికి ఒక కోచ్ పెట్టారు. అంతే కాకుండా బాగా అడితే ఒక్క ప్లేయర్కి బోన్స్ ప్రకటించారు. మరలా వచ్చే సీరీస్ లో కూడా ఇండియాని చావ బాదుడు బాబింది బంగాల్‌దేశ్ !

ఈ సారి బోలింగ్ కోచ్, బాటింగ్ కోచ్ , ఫీల్డింగ్ కోచ్ అందరూ ఒకరిటి తప్పంటే ఇంకొకలిదని కొట్టుకొని, చివరకి కేష్ట్మన్ సరిగ్గా చేయలేదని, అతని వల్లే టీం ఓడిషన్యాలింగ్ అరోపించారు. ఇండియన్ క్రికెట్ బోర్డ్ కేష్ట్మన్నని తొలగించి ఖిటమికి మూల కారణం కనుక్కొన్నందుకు ముగ్గురు కోచ్ లాకీ అదనపు బోన్స్ లిచ్చై ఇంకో పదేళ్ళు కాంట్రాక్ట్ పెంచింది.

బంటి: మా నాన్న ఎంత ఫాస్ట్గా పరిగెడతాడో తెలుసా? చేతిలో పిస్టల్ పేలిస్తే గుండు కంటే ముందుగా టార్డ్ట్ చేరు కుంటాడు.

టీంకు: ఓన్ అంతేనా మా నాన్న చేతిలో పిస్టల్ పేలిస్తే రెప్ప వాటు లో టార్డ్ట్ చేరుకుంటాడు.

బంకు: మీ ఇద్దలికీ స్నీడు అంటే అస్సలు తెలీదు. మా నాన్న గవర్నమెంటు ఉద్యోగి. సాయత్రం అయిదుకు పని ముగించి, మూడింటి కల్ల ఇంట్లో ఉంటాడు.

సోర్మ చిత్రాయ

ఒక సారి పోలీసు డిపార్ట్మెంట్, సి ఐ డి వింగు, సి బి ఐ వాళ్ళు మేం గొప్పంటే మేం గొప్పని వాదించుకున్నారు. చివరకి ఇండియన్ జనరల్ అఫ్ పోలీసు అధికారి ముగ్గులికీ పరీక్ష పెట్టాడు. అడవిలోకి ఒక పిల్లి పిల్ల నొచిలి ఎవరు ముందు పట్టుకొన్నే వారు గొప్ప అని నిర్ణయిస్తాడు.

సీ బి ఐ వాళ్ళు అడవిలో రంగ ప్రవేశం చేసి, ముఖ్యమైన చోట్లలో ఒక కుక్కని పెడతారు. కనిపించిన ప్రతీ వాడినీ ఇంటరాగేట్ చేసి, అడవిలో ప్రతీ ఇంటినీ సాదా చేసి, చివరకి పిల్లలు అనేవి లేవు అంతరించి పోయాయని నిర్ణారిస్తారు.

సి ఐ డి వశ్వా అడవిలోకి వెళ్ళి వెతకడం ప్రారంభిస్తారు. రెండు వారాల పాటు రాత్రి పగలూ కనిపించిన పుట్టు చెట్టు గాలించి, ఒక్క కూడా దొరక్క అడవికి నిష్ట పెట్టి అడవిని నాశనం చేస్తారు. పిల్లి ఎన్ కోంటర్లో చచ్చిందని ప్రకటించి అడవి కాల్చడం వల్లే పిల్లిని చంప గలిగామని ప్రకటిస్తారు.

తమ వంతు వచ్చాక పోలీసు డిపార్ట్మెంట్ అడవిలో కి వెళ్ళి, ఓ పందిని పట్టుకొని చావ బాబి రెండు గంటల తర్వాత బయటకొచ్చి పందిని కొడుతూ తీసుకొస్తారు ఆ పంది అరుస్తూ అంటుంది “ ఇహ కొట్టుకండి, నేనే పిల్లిని ! నేనే పిల్లిని ! ”

డైర్క్షం

ఓ సాలి నేవీ చీఫ్ అల్ఫ్ చీఫ్‌ని కలుస్తాడు. మిలటరీ కాంప్ అంతా పర్మిట్‌ఎంచాక “మీ నావికా సైనికులు ఎలా ఉన్నారు? ” అని అడుగుతాడు

“మావాళ్ళు, చాలా డైర్క్షంవంతులు ! ఎంతటి కష్టమైన పనినైనా క్షణంలో చేసుకొస్తారు. ” చెబుతాడు నేవీ చీఫ్.

“మా వాళ్ళు కూడా చాల డైర్క్షంవంతులు కావాలంటే చూద్దువుగాని రా !” అంటూ తీసుకెళతాడు.

అక్కడ ఉన్న ఒక సైనికుడ్చీ పిలిచి - “దగ్గర్లో ఉన్న టాంకుని చేత్తో తోయమని చెబుతాడు. వెంటనే సైనికుడు అదిరిపడి “ ఓరి వెదవా, నీకేమైనా పిచ్చి పట్టిందా? చేత్తో తోస్తే టాంకు కింద పడి చస్తాను రా! బుద్దున్న వెదవెవ్వడూ ఇలాంటి పని చేయడు. ” అంటూ పాలిషణతాడు. అల్ఫ్ జనరల్, నేవీ జనరల్ వైపు తిలిగి “ చూసావా ! మా వాళ్ళు ఎంత డైర్క్షంవంతులో ! అల్ఫ్ జనరల్ ముందు ఇలా మాట్లాడానికి ఎంతో డైర్క్షం కావాలి తెలుసా ! ” నవ్వుతూ చెప్పాడు.

న్యూ కాదు

కాంపోస్ట్ నుంచి నూచ్చా...

ఆనందో

ప్రముఖ

నెలనెల నీత్యల విండు

- సాయి ప్రముఖం గో

౩౩-౩౭౭

సాధారణంగా మనం హోటల్లో “బయట తెచ్చుకున్న అహారం ఇక్కడ తినరాదు “ అనే బోర్డులు చూస్తాం! ఓ సారి ఇద్దరు ప్రబుధ్వలు హోటల్కి వెళ్ళి కాఫీ అర్ధరిచ్చి, వాళ్ళు తెచ్చుకున్న పుడ్ తినడం మొదలు పెట్టారు. ఇది చూసిన సర్వరు - “మీరు తెచ్చుకున్న అహారం ఇక్కడ మీరు తినరాదు అని బోర్డు పెట్టం కదా, తనిపించడం లేదా?“ అంటూ కసురు తున్నాడు. వేంటనే అ ఇద్దరు ప్రబుధ్వలూ ఒకరి మొహసులు ఒకరు చూసుకొని, అంతేనా అన్నట్లు పెదవి విరిచి, ఒకరి పుడ్ ఇంకొకరు మార్చుకొని తినడం మొదలు పెట్టారు. “చెప్పింది అర్థం కావడం లేదా?“ అని సర్వరు అలిస్తే, “నేను తెచ్చుకున్న పుడ్ తినకూడదన్నావు కానీ, ఇంకోళ్ళు తెచ్చిన పుడ్ తినకూడదని రాయలేదు కదా, అందుకే నే తెచ్చినది అతనికి, అతను తెచ్చిన పుడ్ నేనూ తింటున్నాం !“ అంటూ తాపీగా జవాబిచ్చారు. ఈ సమాధానం విని జాట్లు పీక్కున్నాడు సర్వరు.

సుందరి సుబ్బారావు తాజ్ మహాల్ చూడ్డానికి పెళ్ళారు.

“మీ కస్టలు పెళ్ళాం అంటే ప్రేమలేదు. ఈ వొజివోన్ని చూడండి పెళ్ళాం అంటే ఎంత ప్రేమో! పెళ్ళాం వాయిన తర్వాత, అమె పేర ఎంత అందమైన సమాధి కట్టించాడో! మీరూ ఉన్నారు, ఎందుకు?” అంటూ సుందరి సుబ్బారావుపై విరుదుకుపడింది

“ నేను వారం క్రితమే పైశాధాబాదులో వంద గజాల స్థలం కొన్నాను. ఇహా నీదే అలస్యం! “ సుబ్బారావు తడుముకోకుండా జవాబిచ్చాడు.

స్పూర్ చాయ...

ఇద్దరు స్నేహితులు ఇరానీ పణిటలుకెళ్ళారు.

వైటరు: మామూలు చాయా లేక స్నేషల్ చాయా?

మొదటి వ్యక్తి: నాకు స్నేషల్ చాయ్ కావాలి!

రెండో వ్యక్తి : నాకూ స్నేషల్ చాయ్ పట్టుకురా, కానీ కష్ట మాత్రం నుభ్రం గా కడిగి మరీ పట్టుకురా!”

కొంత సేపయ్యక వైటరు చాయ్ పట్టుకొచ్చే అమాయకంగా ఇలా అడిగాడు.

“ఇదిగో మీ రెండు చాయ్లూ! ఇంతకీ మీలో ఎవరు నుభ్రంగా కడిగిన కష్టలో చాయ్ ఆర్ధరిచ్చారు ? ”

దొరమా...

ఓ అతి తెలివైన జీత్తుతిష్ఠడు కింది విధంగా బోర్డు పెట్టాడు.

“మేము ప్రపంచంలో ద్వాతీయ స్రేణి సేవలు అందిస్తాము. ప్రథమ స్రేణి సేవలు కావాలంటే ఈ క్రింది వారిని సంప్రదించండి!“

ఆ బోర్డు కింద “దేముడి“ పటం ఉంది.

యక్కిషంచ్

వెంకటీశానికి రెండు చెవులకి పెద్ద పెద్ద కట్టు వేసారు. పరామర్శకని వెళ్లిన ఓ స్నేహితుడు “ఏమయ్యాందని?“ అడిగాడు.

“ఏం లేదూ షర్ట్ ఇస్తే చేస్తుండగా ఫిన్ వచ్చింది. కంగార్లో ఫిన్ అనుకొని చేతులో ఉన్న ఇస్తే పెట్టే చెవి దగ్గర పెట్టాను. కాలింది.“

“అయితే, మరి రెండో చెవి ?“

“అదా! ఒక చెవి కాలింది కదా, వెంటనే డాక్టర్కి ఫిన్ చేసా?“

కంగు తిన్నాడు పరామర్శ కొచ్చిన మిత్రుడు.

ఒఱ

రాజేష్, సురేష్ మంచి మిత్రులు ! ఇద్దరూ ఒకేసారి పిచ్చానుప్రతిలో వైద్యం తీసుకుంటున్నారు. వాళ్ళని చూడ్డానికని కొంతమంది మిత్రులు హస్సుటల్ కి వచ్చారు.

“ఎపం! రాజేష్ ని చూస్తే జాలి వేస్తాంది. తను ప్రాణానికి ప్రాణంగా ప్రేమించిన ఐశ్వర్య ఇతన్ని కాదనివదిలి వెళ్తే తట్టుకోలేక భగ్న ప్రేమికుడిలా తయారయ్యా, చివరకి పిచ్చివాడుగా మారాడు!”

“మరి సురేష్ కేమయ్యంది?” ఇంకొకరు ప్రశ్నించారు.

“ఆ ఐశ్వర్య సురేష్ని పెళ్ళి చేసుకొంది, అంతే!”

మార్ధింగ్ రాక్

ఓ ఇద్దరు వ్యక్తులు మార్థింగ్ వాక్కి వెళ్దామని నిశ్చయించు కున్నారు. మొదటి వ్యక్తి రెండో వ్యక్తి ఇంటికి వచ్చాడు.

మొదటి వ్యక్తి : ఇవాళ భీకరమైన చలిగా ఉంది! స్నేహిర్ తెచ్చుకో !

రెండవ వ్యక్తి : అలాగా ! ఇక్కడంత చలిగా లేదు అయినా బయట చలి ఎక్కువగా ఉందని నీకెలా తెలుసు.?

మొదటి వ్యక్తి : ఏమీ లేదు మన పక్కింటి లాయరు, జేబులో చేతులు పెట్టుకొని వెళ్ళడం ఇప్పుడే చూసాను.

రెండవ వ్యక్తి : ???

శ్రీంగ్

రాజ్యానికి ఒంట్లో సుస్తీ చేసి, డాక్టర్ దగ్గరకెళ్చింది. డాక్టర్ పరీక్షలన్న చేసి, “అమ్మా ! మీరు ఆరు నెలలు మించి బ్రతకరు!” అని చెప్పాడు.
“మరి అయితే నేనిప్పుడేం చేయాలి?” భయ పడుతూ అడిగింది రాజ్యం.

“విం కంగారు లేదు.! ఓ మంచి ముహుర్తం చూసి ఓ జీవిత భీమా విజంటుని పెళ్ళి చేసుకోి“

“పెళ్ళి చేసుకుంటే ఎక్కువకాలం బ్రతుకుతానా?” అశగా అడిగింది రాజ్యం.

“అదేం లేదు.! జీవిత భీమా విజంటుని పెళ్ళి చేసుకుంటే అర్ధల్ల టైము అరవై ఏళ్ళ ఫీలింగ్ ఇస్తుంది. అంతే ! “ ఉచిత సలహా వారేసాడు డాక్టర్ !

సామ్రాజ్య శ్రీంగ్ గ్రంథము

ప్రైవేట్ చేషణమో?

ఆనందో

ప్రముఖ

నెలనెల స్వత్సల విండు

- సాయి ప్రముఖం గో

ఎండ దూరం?

ఈ అతి తెలివైన భక్తుడు దేముడి కోసం తప్పస్తు చేయడం మొదలు పెట్టాడు. అతని తప్పస్తుకి మెచ్చి, దేముడు ప్రత్యక్షయ్యాడు. ఆనందంతో తజ్జీబ్బయ్యా, ఆ భక్తుడు “దేముడా! స్వర్గం ఇక్కడనుండి ఎంత దూరం?” అని అడిగాడు. “ఏముంది? కొన్ని వందల వేల కోట్ల యోజనాల దూరం ఉంది!” అన్నాడు దేముడు.

“అంత దూరం నుండి రావాలంటే ఎంత టైం పడుతుంది?”

“ఏముంది? క్షణంలో వచ్చాను...”

“క్షణంలో వచ్చావా? క్షణం అంటే?...” అమాయకంగా అడిగాడు భక్తుడు.

“మా లెక్కలో వందల వేల కోట్ల అంటే ఒకటితో సమానం!”

“అలాగా? అయితే నాకు అంతగా అన లేదు. ఒక్క పైనా ఇయ్య చాలు !”

అతి తెలివి ప్రదర్శించాడు భక్తుడు.

“బిన్, అంతేనా! ఒక్క త్సంలో ఇస్తాను? అంటూ దేముడు మాయ మయాడు.

కప్పుయ

అప్పలరాజు ప్రతి రోజు ఒకే హాటల్లో రోజూ తినడానికి వెళ్లేవాడు. తింటున్నంత సేపూ, ఆ పుడ్ ఎంత చెత్తగా ఉందో ఏకరువు పెట్టేవాడు.

“రోజు రోజుకే మరీ అధ్యాన్నంగా ఉంటోంది! ఉప్పంటే, కారం ఉండదు, కారముంటే పులుపుండదు. ఈ హాటల్లో తినడం మంటే ఓ పెద్ద శిఖే! చీ! చీ! దలిదంగా ఉంది !!” అంటూ పదిమందికి వినిపించేలా తిట్టేవాడు.

అప్పలరాజుని ఓ వ్యక్తి ప్రతిరోజూ గమనిస్తానే ఉన్నాడు.

ఓ రోజు ఉండ బట్టలేక, “ఏం సారీ! గత నెలరోజులుగా మిమ్మల్ని ఇదే హాటల్లో ప్రతిరోజూ చూస్తున్నాను. పుడ్ తింటున్నంత సేపూ తిట్టిన తిట్టు తిట్టుకుండా తిడుతూ, తింటున్నారు. భలే విచిత్రంగా ఉంది. మీకు అంతగా నచ్చకణితే, ఇంకో హాటల్ కెళ్ల తినచ్చు కదా? ” అని ప్రశ్నించాడు.

“ఏం చెయ్యమంటారు చెప్పండి? నా ఖర్చు. ఈ హాటల్లో తిండి తిని నెల్లాళ్లల్లో పది కిలోలు వెయిట్ కోల్సియాను... మీకు వేళాకోళంగా ఉందా? ” చికాకు పడ్డాడు అప్పలరాజు.

“అయినా ఇక్కడే తింటున్నారా? చాలా ఫస్టీగా ఉంది..” అవతల వ్యక్తి నవ్వు ఆపుకోలేక వణియాడు.

“ఏం చెయ్యమంటారు? ఇప్పటికే । ० కిలోలు బరువు తగ్గాను.. ఇంకో ॥ ० కిలోలు తగ్గాలి....నా కష్టాలు నావి...” అప్పల రాజు నెత్తి బాదుకున్నాడు.

షర్ణు...

ఓ జేబు దొంగని కోర్కెలో విచారణకి హజరు పరిచారు.

“ ఈ జేబుదొంగ పాల్ఫడిన నేరాలు అన్న సాక్షాధారాలతో నిరూపణ అయ్యాయి. కాబట్టి ఇతనికి పాతిక వేలు జూర్చానా , పదేళ్ళ జైలు శిక్ష విధించడమయినది. ఒకవేళ జూర్చానా కట్టలేకపాతే, ఈ శిక్ష ఇంకో అయిదేళ్ళ పాడిగించ బడుతుంది...” జడ్డి గారు తీర్చిచ్చారు.

“సారీ! నా దగ్గర అంత మొత్త ఠ లేదు.. జూర్చానా కట్టలేను. కానీ నన్నో పదినిమిథాలు ఈ జనం మధ్యకి వెళ్ళే అనుమతి ఇవ్వండి.. క్షణంలో మీ జూర్చానా చెల్లిస్తాను “ అంటూ జేబుదొంగ అమాయకంగా అడిగాడు.

ట్రీట్మెంట్ ...

“డాక్టర్ ! నాకు నిజంగా నూళమోసియా వచ్చిందంటారా? మలేఱియా వేస్తే నూళమోసియా ట్రీట్మెంట్ చేయడం వల్ల అనేక మంది చనిపోతున్నారని, ఆ మధ్య పేపర్లో చదివాను..- ఇది నిజమేనా ?“ భయం భయంగా అడిగాడు ఓ పేపంట్.

“నువ్వేం కంగారు పడకు! నేను నూళమోసికి ట్రీట్మెంట్ చేస్తే నూళమోసియా వల్లే పోతారు. మలేఱియా వల్ల పోయే ఛాన్నే లేదు !!“ అభయ మిచ్చాడా డాక్టర్

శ్రీష్ట!

పాపారావు, పార్వతీ మొగుడూ పెళ్ళాలు. ఇద్దరికీ క్షణం పడేది కాదు. ప్రతిరోజూ గిల్లి కజ్జలు పెట్టుకొనే వారు. చివరకి ఇద్దరూ విడాకులు తీసుకొని, వేరు వేరుగా అదే వీధిలో ఉంటున్నారు. ఓ రోజు కారులో పాపారావు వెళుతున్నాడు. అతని కెదురుగా పార్వతి కారులో ఎదురుపడింది. పాపారావుని చూసి రోడ్డు కడ్డంగా కారు ఆపి, తీలిగ్గా వార ప్రతిక చదవడం మొదలు పెట్టింది. పాపారావుకి ఒళ్ళు మండిషయింది. కానీ ముందుకెళ్ళ లేదు, వెనక్కెళ్ళ లేదు. అ వీధి ఇరుకు వీధి ! కోపంతో ఊగిషియాడు... కానీ ఏమీ చేయలేదు.

“పార్వతి! నేనూ కూడా సీరియల్ మిస్ట్యూట్సను. నువ్వు పుస్తకం చదవడం అయ్యాక నాకు ఓ సారి ఇవ్వవు?” అంటూ నవ్వుతూ అడిగాడు.

యు తీర్చు

ఓ రాజకీయ నాయకుడు చచ్చి పై లోకాలికెళ్ళాడు. యమధర్మ రాజు ఒక్కొక్కరి చిట్టాయే తీస్తున్నాడు. ముందు ఓ ప్రభుతోదోద్ధిగి వంతు వచ్చింది. “యమధర్మ రాజా ! ఇతను ప్రభుతోదోద్ధిగి ! అయిన దానికి, కాని దానికి లంచాలు తీసుకొనేవాడు.” చిత్రగుప్తుడు చెప్పాడు. “అయితే ఇతన్ని సలసల కాగుతున్న నూనెలో వేయండి...నరకానికి పంపండి..” అంటూ యమధర్మ రాజు తీల్చిచ్చాడు. తరువాత ఓ వ్యాపారి వంతు వచ్చింది.

“ఇతను కళ్లీ చేసి వస్తువులు అమ్మాడు ప్రభూ! “ చిత్రగుప్తుడు చెప్పాడు.

“ఇతన్ని నిష్పుల్లో వేయండి...“ యమధర్మ రాజు ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

చివరగా రాజకీయ నాయకుడి వంతు వచ్చింది.

“అయా! ఇతను రాజకీయ నాయకుడు. మర్దరూ, మాన భంగాలు చేసి, ప్రతి అయిదేళ్ళకోసారి ప్రజల్ని మోసగిస్తూ, ప్రజల సామ్య కాజేసే వాడు..“ చిత్రగుప్తుడు నేరాల చిట్టా విప్పాడు.

“అలాగా! అయితే ఇతన్ని స్వర్గానికి పంపండి...“ అంటూ యమధర్మ రాజు ఆజ్ఞా పించాడు.

ఇది చూసి ప్రభుతోవోద్యోగి, వ్యాపారి భిన్నులయ్యారు.

“యమధర్మ రాజా ! ఇది చాలా అన్నాయం ! మేం చేసిన చిన్న చిన్న వాట్లకే అంత పెద్ద శిక్షలు వేసి, మర్దరూ, మానభంగాలూ చేసిన ఇతనికి స్వర్గమా? ఇది అన్నాయం! ఫోరం!!..“ అంటూ నెత్తి నోరూ బాదుకున్నారు.

“కంగారు పడకండి... ఈ రాజకీయ నాయకుడు స్వర్గంలో అతని భార్యతో కలసి ఉంటాడు..“ తావీగా నవ్వుతూ చెప్పాడు యమధర్మ రాజు.

శ్రీంగ గ్యాసు రెస్ట్రెంట్
సరయెగం రేము!

ఆనందో

నెలనెల నీళ్లుల విండు

- సాయ ప్రముందం గో

ఇంకో ?

సత్యమంగళం అడవిలో ఫీరప్పన్ లాంటి మరో నరపాంతకుడు బయల్దేరాడు. ప్రజల్ని దోచుకుంటూ, కనిపించిన వారిని నరుకుతూ, నానా భీభత్తం చేస్తూ, ఏలిన వారికి తలనొప్పిలా తయారయ్యాడు. ఆ నరపాంతకుణ్ణి పట్టి ఇచ్చిన వారికి కోటి రూపాయిలు ఇస్తామని ప్రకటించినా ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. బహుమతి పెంచించి ప్రభుత్వం. ఓ ముగ్గురు వ్యక్తులు ‘మేం ప్రయత్నిస్తాం’ అంటూ ముందుకొచ్చారు. ముగ్గుల్ని ఒకేసాలి పంపడం ఇష్టం లేక, నిజంగా ఆ ముగ్గులకీ పట్టుకునే దిత్తముట్టి ఉండా, లేదా అని సదరు రక్షణాధికారులు విచారించడం మొదలు పెట్టారు. మొదటి వ్యక్తిని కలసి, “మీరు నరపాంతకుడై పట్టుకుంటే మీకు ఎంత బహుమతి కావాలి? దాన్ని మీరేం చేస్తారు?” అని అడిగారు. దానికా మొదటి

వ్యక్తి, “ నాకు పబికోట్లు కావాలి. దాంతో మా ఊళ్ళో ఓ ఇంజనీరింగ్ కళాశాల కట్టిస్తాను“ అంటూ చెప్పాడు. రెండో వ్యక్తినే ఇదే ప్రశ్నించారు. అతను, “నాకు ఇరవై కోట్లు కావాలి. అందులో సగం నా బీద కుటుంబానికి ఇస్తాను. మిగతా సగం ఉపయోగించి, మా ఊళ్ళో ఆసుపత్రి సాకర్మం లేదు కనుక అది కట్టిస్తాను“ అని జవాబిచ్చాడు. ఇహ మూడో వ్యక్తి వంతు వచ్చించి. అతను ఇంతకు ముందు వాళ్ళని అడిగిన ప్రశ్న దొంగచాటుగా

తెలుసుకున్నాడు. అధికారులు అతన్ని ప్రశ్న అడగుండానే “నాకు ఓ ముష్టి కోట్లు ఇవ్వండి” అని వాళ్ళ చెపిలో మెల్లగా ఉండాడు. “ముష్టి కోట్లా ?” అంటూ వాళ్ళ మొహసులు వెళ్ల బెట్టి, “దాంతో ఏం చేస్తావు?” అని తేరుకొని అడిగారు.

“చాలా సింపుల్ ! ఆ ముష్టి కోట్లలో రెండు కోట్లు మీ అధికారుల కిస్తాను. పద్మసిమిది కోట్లు నేనుంచుకుని, మిగిలిన పదికోట్లతో మొదటి వ్యక్తిని అడవికి పంపుతాను.” అంటూ తన వ్లాన్ చెప్పాడు.

“ఇంతకీ మీరేం చేస్తారు? ”

“నేనా రాజకీయ నాయకుణ్ణి...”

అధికారులకి నోట మాట లేదు.

సృష్టి

“మీ పర్ములో దేముడి ఫాటో పెట్టుకోరు కానీ ఎప్పుడూ నా ఫాటో పెట్టుకుంటారెందుకని?” అమాయకంగా అడిగించి సుందరి

“అవును.. నాకు ఏ కష్టమెచ్చినా నీ ఫాటో చూస్తే చాలు, నా ముందున్న సమస్యలన్నీ క్షణంలో అధిగమిస్తాను.. అందుకే పర్ములో నీ ఫాటో లేకుండా బయటకు కాలు పెట్టాను. “ సుబ్బారావు చెప్పాడు.

“చూసారా? నేను మీ వెనకాలే ఉంటూ పరోక్షంగా మీకు ఎంత స్వాప్తి నిస్తున్నానీ!” సుందరి కించిత్ గర్వ పడింది.

“అవును. ఏ సమస్య వచ్చినా నీ ఫాటో కేసి చూస్తా, ‘ఈ ప్రపంచంలో టీసికంటే మించిన పెద్ద సమస్య ఉంటుందా?’ అని ఒక్కసారి అనుకుంటాను. అంతే నా ముందున్న సమస్యలన్నీ చిట్టికలో మాయమవుతాయి..” నవ్వుతూ చెప్పాడు. సుబ్బారావు.

షుఫ్టుకార్త...

వెంకటేశం, పార్ష్వతీశం క్రికెట్ పిచ్చాళ్ళు. ప్రతి మూళ్యచ్కీ ఇద్దరూ కలిసే వెళ్ళే వాళ్ళు. వీలున్నప్పడల్లా క్రికెట్ అడేవాళ్ళు. హాతాత్తుగా పార్ష్వతీశాసికి గుండె జబ్బిచ్చి పోయాడు. వెంకటేశం బెంగ పడ్డాడు. ఓ రోజు పార్ష్వతీశం వెంకటేశం ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు “వెంకటేశం! నేనురా. పార్ష్వతీశాస్ని.. భాగున్నావా? ”

వెంకటేశం నమ్మలేకపోయాడు.

“నువ్వు పార్ష్వతీశం! ఎన్నాళ్ళయ్యంది చూసి? ”

“అవును.. నా గులించి బెంగ పడి క్రికెట్ మాచ్ కూడా చూడడం లేదని తెలుసుకొని పై లోకాలనుండి వచ్చాను...”

“నా గులించి పై లోకాలనుండి వచ్చావా? అక్కడ క్రికెట్ ఉందా? ”

“ఒక్క వండే మూళ్యచ్చేలే కాదు, టెస్ట్ మూళ్యచ్చేలూ, ట్వాంటీ ట్వాంటీ మూళ్యచ్చేలూ జరుగుతాయి. నీకో విషయం తెలుసా? ఇక్కడ ప్రతీ దిద్దు వరల్డ్ క్వీ జరుగుతుంది. ఇండియాలో అయితే జట్టులో స్థానం దొరకాలంటే అడ్డమైన గడప తొక్కాలి. ఇక్కడ ఆ అవసరం లేదు. ప్రతిభ ఉంటే చాలు ఎవరికైనా చోటు దొరుకుతుంది. నీకో రెండు శుభవార్తలు చెబుదామనే వచ్చాను. రేపటి నుండి ఇక్కడ జరగ బోయే వరల్డ్ క్వీ మాచ్ లో నేను ఓపెనర్ గా బ్యాటింగ్ చేస్తున్నాను...ఇన్నాళ్ళ నా కల ఫలించింది.. ఇండియాలో ఒక్క మూళ్యచ్చే ఆడకుండా పోయాను అని దిగులు పడేవాళ్ళి.. ఇదే మొదటి శుభవార్త! ..”

వెంకటేశం అశ్వర్థపోయాడు. “అలాగా! మరి రెండోటి? ”

“రేపు మాచ్లో నువ్వే ఓపెనింగ్ బౌవులలిపి...! ”

వెంకటేశం కళ్ళు తేలేసాడు.

కైయు ...

తుక్క శంకరం : డాక్టర్ గారూ! నాకు ఈ మధ్య పని ఒత్తిడి వల్ల చికాకు, కోపం విపరీతంగా పెరిగాయి. దాని వల్ల ఇబ్బందిగా ఉంది... దయచేసి నాకు పోల్చు చేయ్యండి.

డాక్టర్ : అలాగా! ఇలా వచ్చి కూర్చోండి. ఇప్పుడు వివరంగా చెప్పండి హీ ప్రోబ్లం ఏమిటో?

తిక్క శంకరం : ఓరి బడుధ్వాయా! ఇప్పుడే చెప్పాను కదురా? మళ్ళీ మళ్ళీ అడుగుతావా? నీకు బుధ్వండా?

ఒక్కసారి కంగు తిన్నాడు డాక్టర్!

యువరావు !

లాయర్: యువరావు! మా ముద్దాయి.. అసలు ఈ దొంగతనం చేయలేదని మని చేసుకుంటున్నాను. ప్రాసిక్కాషన్ వారి అభియోగం ప్రకారం, శీను అనబడే ఈ ముద్దాయి, బాంకులో ప్రవేశించిన మాట నిజమే! కానీ ఆ లాకర్ బిపెన్ చేసింది అతను కాదు అతని చెయ్యా.. అతని చెయ్యా అతని మనస్సు మాట వినదు. ఓ చెయ్యా చేసిన నేరానికి శలీరంలో ఉన్న మిగతా అవయవాలస్సులీనీ శిక్షించడం భావ్యం కాదు. అతని కన్న ఈ నేరం చేయ లేదు. అతని చెవి ఈ నేరం చేయ లేదు. కాబట్టి, మిలార్డ్..మీరు కావాలంటే నా ముద్దాయి చేతని శిక్షించండి.. కానీ అమాయకుడైన ఇతన్ని విడిచిపెట్టమని తోర్చు వారిని మని చేసుకుంటున్నాను.

జడ్డి : హీ వాదన విన్న తరువాత హీరు చెప్పింది నిజమే అనిపిస్తాంది. హీరు చెప్పినట్లుగానే అతని చేయనే శిక్షించాలి! అతని చేయ శలీరంతో కలిపి ఉంచుకుంటారో లేక విడిగా నరికి జైలులో ఉంచుతారో మాకు తెలియదు. అతని చెయ్యకి పాతికేళ్ళు జైలు శిక్ష విధిస్తున్నాను..

అంతే, ఒక్క క్షణం అలస్కం చేయకుండా సదరు ముద్దాయి తనకున్న అల్ఫిషియల్ చేతని తీసి జడ్డి గాలి ముందుంచాడు.

యమకీయం

ఓ రాజకీయ నాయకుడు బాటీ తస్సి యమ లోకంలో పడ్డాడు. అతస్సి యమధర్మరాజు ముందుంచారు

“ప్రభూ! ఇతను ఓ రాజకీయ నాయకుడు. పాట్టుకొన్నే అష్టరమ్ముక్క లేదు. హత్తులూ, మాన భంగాలూ లంచాలూ ఇతను చేసినవి. ప్రజల సామ్య ఎడాపెడా వాడుకున్నాడు. ఎంతటి వాళ్ళ నయినా ఇట్టే బుట్టలో వేసేస్తాడు. మాటల మరాలీ! ఇతడింత సేచుడంటే, సునామీలూ, బాంబులు పేలి జనరం చచ్చిపాంతే ప్రభుత్వం వారి వారి కుటుంబాలి కివాణిన సహాయ నిధి కూడా మింగేశాడు.”

యథా ప్రకారం చిత్రగుప్తుడు చిట్టా విష్టాడు.

యమ: ఈ చిత్రగుప్తుడు చెప్పినవస్తే చేసావా?

రాజకీయ నాయకుడు: యమధర్మరాజు! క్షమించాలి. సునామీలూ, వరదలూ వచ్చినప్పుడు ప్రభుత్వం సహాయం ప్రకటించిన మాట వాస్తవమే! సునామీ బాధితులకి వంద కోట్లు, వరద బాధితులకి రెండు వందల కోట్లు, బాంబు పేలుళ్ళ బాధితులకి ఇంకో వంద కో ట్ల సహాయం ప్రకటించింది. కానీ ప్రజలకిస్తానని అనలేదు కదా న్నాయం ప్రకారం నేను వాళ్ళ సామ్య తిన లేదు. ప్రకా సేవ నిఖితమై ప్రభుత్వం దగ్గర ఉఱ్చు తీసుకున్నాను అంతే! ప్రకటించడం, ఇస్తానని వాగ్గానం చేయడం ఒకటి కాదు కదా?

వాడి తెలివికి మతి పోయింది యముడికి .

యమ: అవును నువ్వు చెప్పిన డాంటో నిజముంది. కానీ ఇలా చిన్న చిత్రకా నేరాలు చేసిన ఎవరికైనా ఓ రోజు నరకం లోనూ, మిగతా కాలమంతా స్వర్గంలో గడిపేలా తీర్చు అని ప్రకటిస్తున్నాను....

రాజకీయ నాయకుడు యముళ్ళి కూడా బోల్తా కొట్టించానని సంబర పడ్డాడు. యమ భటులు వచ్చి, ముందుగా ఓ గంట సేపు స్వర్గానికి తీసుకెళ్ళి, ఇహి పెర్చునెంటుగా నరకంలో పడేస్తున్నామని చెప్పారు. ఇది విని రాజకీయ నాయకుడు కంగు తిన్నాడు.

“యమ ధర్మ రాజు ! ఇది అన్తయం ! నాకు ఓ నరకం, మిగతా కాలమంతా స్వర్గం అని “ప్రకటించి ఇలా మొసం చేస్తారా?” అంటూ యమలోకం దద్దలిల్లేలా అరిచాడు. ప్రత్యక్షమయ్యాడు యమలోకాధిపతి.

“ప్రకటించడం వేరు, శిక్ష వేరు నాయనా!” అంటూ యమ రాజకీయపారం చెప్పాడు యముడు.

స్వ !

అనంద్ బెర్రై

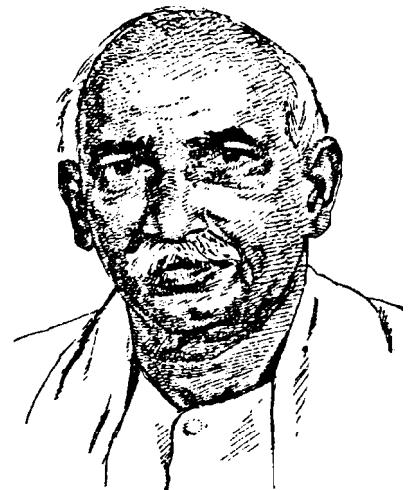
మహాపండితుడు శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ గారు బహిరంగ సభల్లో నిర్భయంగా, నిర్మాపామాటంగా మాటల్లాడతారని అందరికీ తెలుసు. ఒక సారి ఒక వూళ్ళో సన్నానం చేసి, వారికి నాసిరకం శాలువా కప్పారట..అప్పుడాయన.

" నిర్మాపకులు ఈ శాలువా నాకు బహుకరించి, మా ఇంటావిడకు కూడా ఉపయోగపడేలా చేశారు.." అన్నారట. సభికులకి ఆయన ప్రసంగంలోని శేష అర్థం కాలేదు. ఆయనే తన ఉపన్యాసాన్ని కొనసాగిస్తూ " ఎందుకంటే.. చాలా రోజులుగా మా ఆవిడ వడియాలు పెట్టడానికి వస్తుం కావాలని అడుగుతోంది. ఈ శాలువా అందుకు సరిగ్గా సరిపోతుంది.." అని నర్సగర్భంగా చురక వేశారట..! సభా నిర్మాపకుల రియాక్షన్ ఎలా ఉండి ఉంటుందో మీరే ఉపాంచుకోండి..!

అంధా బ్యాంకుని ప్రారంభించిన వ్యక్తి, ప్రముఖ స్వాతంత్యయోధులు స్వదీయ భోగరాజు పట్టాభి సీతారామయ్య గారునే విషయం చాలా మందికి తెలిసే ఉంటుంది. ఒక సారి వారికి జరిగిన సన్నాన సభల్లో పి.పి.భట్ అనే ఆయన 'సీతారామయ్య గారు భోగాలు అనుభవించడంలో భోగరాజు గారు, ధర్మాలు చేయడంలో ధర్మరాజు గారు, త్యాగాలు చేయడంలో త్యాగరాజు .." అంటూ మాటల్లాడారట.

ఆ తరువాత సీతారామయ్య గారు .." భట్ గారు చెప్పిన వాటిల్లో ఎన్ని విశేషణాలు సరిగ్గా నాకు వర్తిస్తాయో తెలీదుకానీ ఆయన మాత్రం నన్ను పొగడ్డంలో నిజంగానే భట్రాజు అనిపించుకున్నారు.." అని ఛలోకి విసిరారట..!

ఆ మధ్యన ఊరూ పేరులేని హారోతో ఎప్పుడు రీలీజయ్యందో కూడా తెలీని ఒక సినిమా శతదినోత్సవం జరిగింది. ఆ సభకి హోజురైన ఒకాయనకి అనుమానం వచ్చింది ..

" ఏవండీ .. అసలు ఈ సినిమా ఎక్కుడ వంద రోజులు ఆడిందీ.." అని పక్క నున్న వ్యక్తిని అడిగాడు.

"శతదినోత్సవం అంటే వందరోజులు ఆడిందని అర్థం కాదు.. ఈ సినిమా రిలీజ్ ఇ వందరోజులైందని అర్థం ...: అసలు రషాస్యం బహిరంగంగా చెప్పాడాయన.

ఎప్పుడూ హస్య చిత్రాలే నిర్మించే దర్శకుడిని ఒక విలేఖరి "మీరెప్పుడూ కామెడీ చిత్రాలే తప్ప ట్రాజెడీ చిత్రాలు నిర్మించలేదా? " అని అడిగాడు..

"నిర్మించకేం.. కొన్ని కామెడీ సినిమాలు రిలీజయ్యక వాటంతటవే ట్రాజెడీగా మారతాయండీ.." అది ఆయన సమాధానం..!

ప్రెపర్చ థియేటర్ నుంచీ బయటికి వస్తున్న ఒకాయన్ని "ఏమండీ... సినిమా ఎలా నడుస్తుందంటారు.." అని అడిగాడు ఒక పైనాన్నియర్..

"ఓ.. సినిమాకే మండీ.. 5 వీక్స్." అన్నాడాయన..

"అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్ప గలుగుతున్నారు..?"

"హారో వీక్, హారోయిన్ వీక్, మూయజిక్ వీక్, డైరక్టన్ వీక్.. ఫోటోగ్రఫీ వీక్.. మొత్తం 5 వీక్స్ కదా!.."

"ఏమిటీ ఈ మధ్య సినిమాకి మాటలు రాస్తున్నావట..ఎలా ఉంది ఫిల్మ్ ఫిల్ట్?"

" ఓ బ్రహ్మండంగా ఉంది.. పశోటల్ బిల్ మనం కట్టాల్చిన అవసరం లేదు..వాళ్ళే కడతారు.. సిగిరెట్లు మనం కొనుకోవాల్చిన అవసరం లేదు..వాళ్ళే కొనిపెడతారు.. మందు మనం తెచ్చుకోవాల్చిన అవసరం లేదు..వాళ్ళే తెచ్చి పెడతారు.. డైలాగులు మనం రాయాల్చిన అవసరం లేదు..వాళ్ళే రాసుకుంటారు.."

ప్రేమ వివాహం చేసుకున్న ప్రేమ్ కుమార్ని ఒక ప్రతికవాళ్ళు ఇంటర్వ్యూ చేసుతూ ప్రేమకీ, పెళ్ళికి తేడా చెప్పమంటే ఆయన ఇచ్చిన సమాధానం..
ప్రేమ మత్తు పదార్థం లాంటిది..పెళ్ళి విషపదార్థం లాంటిది
ప్రేమ తుఫాను లాంటిది..పెళ్ళి ఉక్కబోత లాంటిది
ప్రేమ జలపాతం లాంటిది..పెళ్ళి మున్నిపాలిటీ కుళాయి లాంటిది..
ప్రేమ కీలు గుర్రం లాంటిది పెళ్ళి కొయ్యగుర్రం లాంటిది.. ..!
(ప్సలాభావం వల్ల ప్రేమ్ కుమార్ గారి నిర్వచనాలన్నీ ఇక్కడ ప్రమరించలేక పోతున్నాం..!)

వచ్చే నెలలో మళ్ళీ వస్తూ..ఖండార్..!

ఆనందో

ప్రముఖ

సెలవైల నీళ్లుల విండు

- శాయ గ్రహమండం గోర్తి

gorthib@yahoo.com

స్వర్ణం?

ఓ స్వామీజీ పాపపుణ్యాల గురించి ఉపన్యాసం ఇస్తున్నాడు. మంచి పనులు చేస్తే స్వగ్రానికీ, చెడు పనులు చేస్తే నరకానికీ వెళతారని బోధిస్తూ, " మీలో ఎవరెవరికి స్వగ్రానికి వెళ్లాలని పుండో వాళ్చుందరూ ఈ పక్కగా పచ్చి నిలబడండి. మీరందరికి స్వగ్ర ప్రాప్తి లభించేలా నేను చేస్తాను." అని చెప్పాడు. ఉపన్యాసం వింటున్న ప్రతీ వాడూ స్వామి పక్కగా నిల్చున్నారు. కానీ స్వామీజీ ప్రియ శిష్యుడు మాత్రం అటు వైపు వెళ్లకుండా అక్కడే నిలబడి పోయాడు. స్వామీజీకి శిష్యుడి ప్రవర్తన చూసి చెరెతు కొచ్చింది. కోపాన్ని అణచుకుంటూ, "ఏం నాయనా ! అక్కడే నిలబడి పోయావు. నీకు స్వగ్రానికి వెళ్లాలని లేదా? " అంటూ ఏమీ తలియనట్లుగా అడిగారు.

"అదికాదు గురువర్యా, నే పోయిన తరువాత నాకూ స్వగ్రానికి వెళ్లాలనే ఉంది. వీళ్చుందర్నీ బ్రతికుండగానే స్వగ్రానికి పంపస్తారోమోనని ఆగానంతే! " శిష్యుడు తాపీగా చెప్పాడు.

పభ్లిసిటీ

ఓ సినీ నిర్మాత, రిలీజు ముందు ఆ సినిమాకి అయిన ఖర్చు 20 కోట్లు పైగా అయ్యందంటూ అతిగా పభ్లిసిటీ ఇచ్చాడు. కేవలం హిరోయిన్ కాష్ట్యాములకే అయిదు కోట్లయ్యాయని తెగ మార్కెటింగ్ చేసాడు. తీరా సినిమా చూస్తే, ఆ హిరోయిన్ ఏమాత్రం దాపరికం లేకుండా కురచ బట్టలేసుకొని శరీరం మీదున్న పుట్టు మచ్చల పైతం అందరూ గుర్తుంచుకునేలా కష్ట పడి నటించింది.

ఇది చూసి చిర్రెత్తిన ఓ సినీ విలేఖిరి "ఏం సార్ ! హిరోయిన్ కాష్ట్యాములకే అయిదు కోట్లు ఖర్చు పెట్టారంటూ తప్పుడు ప్రచారం చేసారు. సినిమా చూస్తే హిరోయిన్ ఎక్కుడా ఒక్క గజం ముక్క కూడా వంటి మీద ఉంచుకోలేదు" అని నిర్మాతని నిలదీసాడు. " అయ్యా ! అలా కురచ దుస్తుల్లో నటించడానికి హిరోయిన్ కి మేం అయిదు కోట్లు ఇచ్చాం. ఇందులో మేం అబద్ధం ఆడిందేమీ లేదు" అంటూ వాపోయాడు నిర్మాత.

మీ నాన్న ఏం చేస్తారు?

ఓ టీచరు కొత్తగా తన క్లాసులో చేరిన విద్యార్థుల్ని పరిచయం చేసుకుంటూ, ప్రతీ విద్యార్థి విషాలు అడిగి తెలుసుకుంటోంది.

"మా నాన్న విప్పోలో మేనేజరు. మా అమ్మ టీచరు. మేం అశోక్ నగర్ లో ఉంటాం ! చిన్నారి శ్రీజ చెప్పింది.

"మా నాన్న బిజినెస్ చేస్తారు. మా అమ్మ పాపింగ్ చేస్తుంది. మేం అమీర్ హెట లో ఉంటాం" విపుల్ చెప్పాడు.

టీంకూ వంతు వచ్చింది.

"మా నాన్న మర్దారూ, మాన భంగాలు చేస్తాడు. బ్యాంకులు కొల్లగొడతాడు. ఇవన్నీ చేసినా మా అమ్మ నోరిప్పదు. " అంటూ టీంకూ చెప్పాడు.

టీచరు టీంకూ సమాధానం విని ఆశ్చర్య పోయింది. మర్మాడు టీంకూ తండ్రిని రమ్మనమని కబురు పంపింది. టీంకూ వాళ్ళ నాన్న వచ్చాడు. టీచరు టీంకూ వాళ్ళనాన్నని పరిచయం చేసుకుంటూ "మీరం చేస్తారు? " అని ఆడిగింది.

"నేనా ఏమీ చేయను. ఈ వూరి ఎమ్ముల్చ్యని" అంతే టీచరు నోట మాట లేదు.

ఇదే నేన్నయితే...

సుబ్బారావుకి రాత్రి పూట రైలు ప్రయాణం అంటే పరమ చికాకు. నిద్రకి అస్నాలు ఆపుకోలేదు. విజయవాడలో రాత్రి చెప్పే మెయిలు ఎక్కాడు. గూడూరు వెళ్లాలి. అది తెల్లవారు రూమున ఎప్పుడో వస్తుంది. తను నిద్రకి ఆపుకోలేదని, గూడూరు రాగానే నిద్రలేపమని మరీ మరీ టీటి కి ముందుగానే చెప్పాడు. ఎక్కడ టీటి మర్చిపోతాడో అని ఓ వందనోటు కూడా విదిల్చాడు. హరాత్తుగా సుబ్బారావుకి మెలుకువ వచ్చింది. కిటికీలోంచి చూస్తే చెప్పే వచ్చినట్లు అనిపించింది. అంతే కోపం తారాస్థాయికి వచ్చి, అందరి ముందు టీటిని నానా బూతులూ లిట్టాడు. ఇదంతా గమనిస్తున్న ఓ తోటి ప్రయాణీకుడు, "పాపం, మళ్ళీ చెప్పే నుండి వెనక్కి గూడూరు వెళ్లాలి. కోపం రాదూ, నేనయితే నాలుగు తగిలించేవాళ్ళి. సాచి లెంపకాయ కొట్టుండేవాళ్ళి. " అంటూ సానుభూతి చూపించాడు.

" చెప్పే వెళ్లాలి మొర్లో అని నెత్తి నేరూ బాదుకున్నా వినికుండా ఈ టీటి గూడూరులో బలవంతంగా దింపేసిన వ్యక్తి అదే పని చేసాడు." ఇంకో ప్రయాణీకుడు మెల్లగా చెప్పాడు.

(సి)నిర్వచనాలు

హీరో హీరోయిస్టుకు నచ్చే ప్రముఖ సిటీ :

పభ్లీసిటీ

ప్రాచుర్యం కోసం హీరోయిస్టూ, హీరోలూ ఈ వాహనాల్లో తెగ తిరుగుతారు :

పుకార్సు

టాలీవుడ్ లో (అదెలండి, తెలుగు సినిమా రంగానికి ఇంగ్లీషు ముద్దు పేరు)

ఉదయాన్నే స్వించేది:

గాసింట్

ఏ దర్శకుడైనా సినిమా ప్రకటిస్తే, చాన్సు కావాలంటే ఆయన ఈజీగా

దొరికే చోటు:

పీడియో పార్ట్ర్స్

సినిమా వాళ్ళకి ఇష్టమైన బడి (స్వాయత్ర) :

పెట్టుబడి	(దురద అనబడే అంటువ్యాధితో వ్యాపారం)
రాబడి	(ముందుగా నుడి అనే బడి చిరునామా తెలియాలి)
పలుకుబడి	(మూవీ ఆర్టిష్టు సంఘ సభ్యత్వానికి ప్రథమ అర్థత)
విలుబడి	(ఇది ప్యామిలీ ప్యాక్ - అంత ఈజీ కాదు)
తీరుబడి	(వరుసగా రెండు ప్లాపులు చేతికందితే చేరే బడి)

సినిమా వాళ్ళందరూ ఖచ్చితంగా ఇష్టపడే కళ:

(వ్యక్తిగతం గానూ, సామూహికం గానూ)

భజన

సినిమా వారి ఇళ్ళలో ఏ.సి ఉండదు, ఉన్నా వాడరు (ఎందుచేత?) :

ఫ్యాన్సు ఎక్కువ కాబట్టి

ప్రక్కకులకి ఇష్టమైన లక్షరం :

S (Success)

(సినిమా సచ్చితే HIT హాట్ వెనకాల, నచ్చక పోతే HIT హాట్ ముందు చేరిన ఆనందిస్తారు)

సినిమా సక్కన్ మీటరు పేరు :

F G H

(సూచిక G గుడ్ షోరీ మీదే ఉంటుంది. బాగుంటే H (HIT) వైపు ముందుకీ, చెత్తలా ఉంటే వెనక్కి F (FLOP) వైపు చూపిస్తుంది.)

ట్రైటిల్ కార్డ్ నుండి శుభం కార్డు వరకూ కెమెరాలో తోటి నటీనటుల జాగాలను

కట్టా చేసే రీల్ ఎస్టోట్ వ్యాపారి:

హీరో

ఏ బ్యాంకులోనూ పొదుపు ఖాతా లేకుండా కేవలం బట్టలను మాత్రమే

పొదుపు గా వాడే పరమ పిసినారి. సిగ్గు అనగానే ఎదుటి వాళ్ళను

రక్కన హత్తుకునే ఇంపోర్టెడ్ అయిస్కాంతం:

హీరోయిన్

దురదని పోగొట్టుకోడానికి ఏకై రూపాయిల జూలిమ్ లోపన్ కి బదులు

కరన్ని నేట్లతో గోక్కుని తృప్తి పడేవాడు.

నిర్మాత

నిర్మత నొమ్ముని రి (నీ) జ్ఞలా ఖర్చు పెట్టేవాడు.

ఏం తీసుకుంటారు అంట "హాలీపుడ్ భ్రాండు" అని తడుముకోకుండా చెప్పేవాడు. దర్శకుడు

వెయిటింగ్ లేకుండా వేడి వేడిగా కొలంబియా, ప్రించ్ కా(ఫీ)పీ లందించే స్టార్ బక్సు
చనరు. పక్కవాడి రాతల్ని కళ్ళతో జెరాక్స్ తీసే కాపీ రైటరు. కథారచయిత

ఎలాంటి పాటనైనా ఐ పాడ్ తో పలికించేవాడు:

సంగీత దర్శకుడు

అచ్చోచ్చిందని సింహా ద్వారం వదిలి బాతూం గుండా బయటకు వచ్చి
సింగర్ కుట్టు మిషన్లా సౌండు చేసేవాళ్ళు. గాయకులు

సినిమా అనుకున్న బడ్జెట్ లో పూర్తి కావాలంటే నిర్మత
తప్పని సరిగా సహాయం కోరే వ్యక్తి హిరోయిన్ తల్లి

సినిమారంగంలో సుక్కెన్ కావాలంటే కావాల్సిన డీపీ : మాస్టర్ ఆఫ్ బటరాలజీ

ఓడిది సాయి బిగ్గ నా గ్రేస్మెంట్ నృరించారు. వీరే గెంచారు!

కోసం ఇస్తుడైనా న్యూయి!... కీళ్ళ...

